

Huishoudelijke hulp gemeente Koggenland 2015

D14.006333

Inhoudsopgave

1	Doel van deze nota	3
2	Inleiding	4
3	Hoe is het nu?	5
3.1	Hoe is de hulp in het huishouden nu geregeld?	5
3.2	Welke urennormering is er nu?	5
4	Twee mogelijkheden zorgtaak hulp bij het huishouden	6
4.1	Algemene voorziening	6
4.2	De maatwerkvoorziening	7
4.3	Bijzondere bijstand en de eigen bijdrage hulp bij het huishouden	8
5	Herindiceren en nieuwe cliënten	9
5.1	Bureaus welke zijn uitgenodigd te offeren	10
5.2	Welk bureau gaat het worden en waarom?	10
6	Juridische aandachtspunten	12
6.1	Overgang van hulp naar ondersteuning en het vertrouwensbeginsel.	12
6.2	Zorgvuldigheidsbeginsel = zorgvuldigheidseis	12
6.3	De Kaasschaafmethode mag dat?	12
6.4	Juridische conclusie	12
7	Het overgangsjaar 2015, wat gaan we doen en daarna.	14
7.1	Stappenplan	14
7.2	Vouchers huishoudelijke hulp toeslag.	15
7.3	Transformatie	16
7.4	De nieuwe regeling	17
8	Financiën	18
8.1	Verschil budget integratie uitkering 2014 ten opzichte van 2015	18
8.2	Begrote baten en lasten huishoudelijk hulp 2015	18
8.3	Incidentele en onzekere baten en lasten	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
8.4	Conclusie	19
9	Communicatie	21
10	Advies	22
11	Bijlagen	23
11.1	Bijlage 1 Uitspraken CRvB zorgvuldigheid	23
11.2	Bijlage 2 Jurisprudentie termijn 6 maanden	37
11.3	Bijlage 3 Annotatie CRvB 9 juli 2004, nr 03/885 AKW; JB2004/305	41
11.4	Bijlage 4 offerte Scio-consult.	45
11.5	Bijlage 5 offerte Trompetter & van Eeden	48

1 Doel van deze nota

Op 1 januari 2015 treedt de nieuwe Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo) in werking. Naar aanleiding van de komende inwerkingtreding is het beleidsplan 'Koggenland voor elkaar' vastgesteld in de raad van 6 oktober 2014, waar kaders in zijn opgesteld. De Verordening Wmo 2015 wordt in december 2014 ter besluitvorming voorgelegd aan de Raad van de gemeente Koggenland.

In deze nota wordt uitgewerkt het kader voor de zorgtaak: huishoudelijke hulp.¹

De kaders mee gegeven door de Raad zijn:

1. Eerst benutten van de eigen mogelijkheden van de cliënt.
2. Een nieuwe urennormering waarbij het uitgangspunt is, iedereen een beetje minder.
3. Het gehele bestand wordt geherindiceerd.
4. Er wordt onderzocht binnen de 7 West-Friese gemeenten of de hulp bij het huishouden kan worden omgezet naar een algemene voorziening of een resultaatgerichte voorziening.
5. Door middel van pilots wordt geëxperimenteerd met verschillende zorgvormen om te komen tot transformatie.

¹ Pagina 19 punt 4.3.3 van het beleidsplan 'koggenland voor elkaar'.

2 Inleiding

Wat leest u in deze nota over de zorgtaak hulp bij het huishouden:

In deze nota leest u hoe de hulp in het huishouden nu is geregeld in de gemeente Koggenland.

Met de bijkomende taken vanuit de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ), kan worden gekeken hoe de hulp in de huishouding anders kan worden vormgegeven en welke mogelijkheden er zijn om de zorgtaak hulp bij het huishouden Wmo 2015 vorm te geven. Te weten via de in de Wet genoemde:

- Algemene voorziening,
- Maatwerkvoorziening met of zonder resultaatfinanciering.

In deze nota kunt u lezen wat de situatie nu is, hoe deze zal worden in het overgangsjaar 2015 en waar we naar toe willen transformeren vanaf 2015.

Welke strategie is daar voor nodig is?

Herindicaties zullen nodig zijn om de cliënt in het transformerende aanbod te kunnen plaatsen. Het proces van herindicatie zal echter zorgvuldig moeten gebeuren. Cliënten hebben overgangsrechten van oud Wmo naar nieuw Wmo, waar aandacht aan zal worden besteed. Zoals de Raad heeft vastgesteld 'iedereen een beetje minder' kan niet zomaar, zonder rekening te houden met de rechtsbeginselen zoals verankerd in de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

De transformatie uitgangspunten worden: Eigen kracht, zelfredzaamheid, maatschappelijke participatie.

Dit alles kan budget neutraal, inclusief gebruik te maken van een extern bureau voor de herindicaties, en met een bezuinigingstaak van 40% ten opzichte van het budget van de voorgaande jaren.

3 Hoe is het nu?

3.1 Hoe is de hulp in het huishouden nu geregeld?

De beschikkingen die de cliënten ontvangen hebben tot op heden, geven nu recht op een bepaald aantal uren en bepaalde soort zorg in de categorie 'hulp in het huishouden'. Dit zijn soorten zorg die gericht zijn op "zorgen voor".

Op dit moment hebben cliënten na indicatie recht op 2 soorten hulp bij het huishouden.

HH1 : hulp bij het huishouden (alleen de schoonmaakster)	(249 personen)	a	€ 21,00 p/u
HH2 : hulp bij het huishouden met persoonlijke begeleiding	(155 personen)	a□	€ 25,20 p/u
HH via een persoonsgebonden budget	(36 personen)	a	€ 15,75 p/u

Begrote lasten 2014 **€ 1.600.000**

3.2 Welke urennormering is er nu?

De cliënten krijgen vanaf 2007 per week op basis van het Protocol Huishoudelijke verzorging CIZ: gemiddeld 3 uur per week hulp bij het huishouden geïndiceerd. Vanaf 2012 zijn de kantelingsgesprekken ingevoerd, waarbij wel werd gekeken of ieder individu deze uren noodzakelijk nodig had.

Op de huidige manier wordt er voor gezorgd dat iemand bijvoorbeeld:

1. Hulp krijgt bij het huishouden en of
2. Begeleiding bij het participeren in de maatschappij en of
3. Iemand krijgt daarnaast via de AWBZ persoonlijke hulp bij het aantrekken van de kousen en of
4. Een warme maaltijd en of
5. bewassingskosten etc.

Sinds de kantelingsgesprekken zijn ingevoerd, wordt er aandacht besteed aan de combinatie van deze bovengenoemde zorgtaken en worden steeds meer maatwerkvoorzieningen toegepast, waarbij er specifiek wordt gekeken of er gebruik wordt gemaakt van het eigen sociaal netwerk en is de hulp bij het huishouden er meer op gericht om de betrokken cliënt weer maatschappelijk te laten participeren. Er wordt bij de cliënten waar al een 'kanteling' gesprek mee is gevoerd, al wel meer gelet op zelfredzaamheid en of eigen kracht.

4 Twee mogelijkheden zorgtaak hulp bij het huishouden

De Nederlandse wetgeving verandert, de Nederlanders veranderen en de zorg verandert mee. Met het oog op de doelstelling in de Wmo 2015 zullen we ons moeten afvragen of dit op deze wijze zo gehandhaafd kan blijven, of dat er door ons andere keuzes gemaakt moeten worden.

Bijvoorbeeld betere afstemmingsmogelijkheid met de taken uit de AWBZ, die maken dat er effectiever en efficiënter zorg kan worden gegeven.

Via de Pilot van Stichting Wilgaerden, is reeds positieve ervaring opgedaan met deze afstemming hulp in de huishouding, persoonlijke verzorging en taken uit de AWBZ. Bij stichting Wilgaerden wordt de pilot uitgebreid en is een efficiëntieslag binnen de gehele organisatie ingezet.

In de Wet wordt gesproken over twee soorten voorzieningen: In artikel 2.2.2 lid 2 Wmo 2015 wordt de algemene voorziening aangegeven en in artikel 2.3.1 Wmo 2015 wordt gesproken over de maatwerkvoorziening. Om nu invulling te geven aan de door de Raad vastgestelde kaders, zullen de mogelijkheden algemene voorziening en maatwerkvoorziening nader uiteen worden gezet.

4.1 Algemene voorziening

Een algemene voorziening is een dienst of activiteit die toegankelijk is zonder uitgebreid voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers. Een algemene voorziening zorgt voor minder gebruik van de duurdere maatwerkvoorziening. Voor een algemene voorziening is het afgeven van een beschikking niet noodzakelijk, maar geeft in dat geval ook geen recht op een bezwaarprocedure.

De gemeente Groningen² werkt op deze manier, echter het blijkt dat dit in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel in de Algemene wet bestuursrecht (artikel 3:2 Awb), zo wordt door de Centrale raad van Beroep (CRvB³) aangegeven.

Wanneer kan er wel worden verwezen naar een algemene voorziening?

Als iemand op dit moment een indicatie heeft voor hulp in de huishouding, kan deze persoon na een zorgvuldige (her)indicatie wel als verwijzing krijgen: algemene voorziening, mits er geen andere zorgtaken⁴ van de gemeente nodig zijn.

Na de (her)indicatie krijgt de cliënt een beschikking met de verwijzing naar de algemene voorziening. De cliënt wordt een lijst met zorgleveranciers, welke de hulp in de huishouding aanbiedt, mee gegeven / toegezonden, zodat de cliënt door middel van het inzetten van de eigen kracht zelf de hulp kan regelen. Daarmee wordt de regie aan de inwoner zelf terug gegeven, kan de zelfredzaamheid prevaleren en hebben deze meer vrijheid om op eigen wijze maatschappelijk te participeren.

² uitvoeringsplan vernieuwing sociaal domein 2014-2015.

³ Zie onder hoofdstuk juridische aandachtspunten.

⁴ In sommige gevallen kan het na (her)indicatie blijken dat er veel meer aan de hand is en dat het niet makkelijk op te lossen is met eigen kracht, zelfredzaamheid of het sociaal netwerk. Te denken is aan een zorgwekkende zorgmijder of multi-probleem gevallen.

Te vergelijken: een bril koop je ook niet bij de oogarts in het ziekenhuis, maar bij een brillenwinkel nadat de oogarts je een recept heeft meegegeven voor een bril. Zo onderzoekt de gemeente of de aanvrager hulp bij het huishouden nodig heeft en verwijst naar de zorgverlener om daar zelf zijn hulp bij het huishouden te regelen.

4.2 De maatwerkvoorziening

De maatwerkvoorziening is een op de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van een persoon afgestemd geheel van diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen.

De maatwerkvoorziening is vergelijkbaar met de individuele voorziening die we nu kennen in de Wmo 2007. Deze hulp zal de gemeente bieden aan inwoners die de hulp niet zelf kunnen betalen of zelf kunnen regelen, niet meer in hun eigen kracht staan en of geen sociaal netwerk hebben of kunnen inzetten om wat voor een individuele reden dan ook.

De maatwerkvoorziening op basis van resultaat financiering is gebaseerd op een gemiddeld aantal (zijnde 2) uren ondersteuning per week per cliënt; dit is in totaal circa 20% minder dan tot nu toe gemiddeld het geval is. Hiermee is sprake van resultaatbesteding. Voor de levering van de huishoudelijke ondersteuning kunnen we met de aanbieders afspraken maken over het door hen te realiseren resultaat: "een gestructureerd huishouden".

Via de toegang (Zorgteam Koggenland) bepalen we óf huishoudelijke ondersteuning nodig is. Als dat het geval is, verstrekken we standaard het periodetarief. De zorgaanbieder bepaalt vervolgens in overleg met de cliënt het benodigde aantal uren hulp dat in het individuele geval per week nodig is. Dat zal soms meer, soms minder dan het gemiddelde aantal uren per week zijn. De cliënt betaalt een eigen bijdrage⁵. In dit proces stimuleert de aanbieder daar waar mogelijk de eigen kracht van de cliënt en de inzet van diens netwerk. De ondersteuning wordt primair gericht op de schoonmaakwerkzaamheden die de cliënt niet zelf of via het eigen netwerk kan oplossen.

Aandachtspunt hierbij is wel, dat de CRvB⁶ heeft aangegeven dat "zomaar minder uren" herïndiceren niet kan op basis van alleen te zeggen "dat is het nieuwe gemeentelijk beleid", het zal dan wel goed gemotiveerd en zorgvuldig dienen te gebeuren.

Bovenstaande methode wordt gebruikt bij de gemeente Joure (e.o.) en de gemeenten binnen Zuid-Kennemerland.

De resultaatfinanciering in te voeren bij nieuwe contracten zorg aanbieders:
Mede door de raad mee gegeven kaders, wordt geadviseerd om zowel de algemene voorziening als de maatwerkvoorzieningsvormen naast elkaar te laten gebruiken. De mogelijkheden sluiten elkaar niet uit, maar passen op elkaar.
Daarbij wordt aangegeven altijd te onderzoeken of er een algemene voorziening mogelijk is, alvorens de individuele maatwerkvoorziening toe te passen.

⁵ Wordt op het moment van schrijven van deze nota uitgewerkt in het Besluit Wmo 2015.

⁶ De uitleg waarom dit net kan staan onder het hoofdstuk juridische aandachtspunten.

4.3 **Bijzondere bijstand en de eigen bijdrage hulp bij het huishouden**

Voor cliënten met een inkomen tot 115% van de voor hun geldende bijstandsnorm, is het in sommige gevallen mogelijk, om een vergoeding vanuit de bijzondere bijstand, voor de kosten van de eigen bijdrage voor hulp bij het huishouden, aan te vragen.⁷

⁷ Wordt nader uitgewerkt in de nota bijzondere bijstand 2015.

5 Herindiceren en nieuwe cliënten

Hoe kan de zorg effectiever en efficiënter worden, waardoor er meer resultaat is, voor minder geld? Het begint door (opnieuw) met de cliënt om de tafel te gaan zitten en met hen de situatie (opnieuw) te bekijken vanuit het oogpunt Wmo 2015.

Per aanvraag dan wel herindicatie dient bekeken te worden wat ⁸:

- a. De behoefte, persoonskenmerken en de voorkeuren van de cliënt zijn.
- b. De mogelijkheden zijn om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp zijn zelfredzaamheid of zijn maatschappelijke participatie te verbeteren;
- c. De mogelijkheden van de cliënt zijn en bekijken we of er met de mantelzorger of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk kan worden gekomen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
- d. Eventueel de behoefte is aan ondersteuning van de mantelzorger;
- e. De mogelijkheden zijn om met gebruik making van een algemene voorziening of door het te verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of participatie onderscheidenlijk de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening te voorzien in zijn behoefte;
- f. De mogelijkheden zijn om door middel van samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening met het ook op de behoefte aan verbetering van zijn zelfredzaamheid, zijn participatie of aan beschermd wonen of opvang;
- g. De eigen bijdrage in de kosten van de cliënt zullen zijn.

Het kan dus zomaar voorkomen, dat door de zorg met de cliënt samen anders in te steken (te transformeren), er minder professionele zorg nodig is. Dit betekent niet dat de gemeente alleen maar 'iets afpakt', maar er tevens voor zorgt, dat de cliënt beter in staat zal zijn, om te gaan met zijn of haar beperking door middel van zijn eigen kracht, zijn eigen zelfredzaamheid en daardoor maatschappelijk beter te kunnen participeren. Het is aldus een vorm van aanvullende zorg.

Daar waar mantelzorgers taken op zich kunnen en willen nemen, zal dit zo veel mogelijk worden gestimuleerd, evenals de inzet van vrijwilligers. Het is over het algemeen door cliënten als prettiger ervaren in de afgelopen jaren, dat zorg door mensen die dicht bij hen staan, als prettiger wordt ervaren. De ervaring heeft echter ook geleerd, dat er wel een goede monitoring dient te zijn op de informelere zorg, om de kwaliteit van zorg te waarborgen.

⁸ Artikel 3.2.3 van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015

Hierin heeft de gemeente in de nieuwe verordening en de beleidsregels Wmo 2015, voorzieningen in getroffen om vrijwilligers en mantelzorgers te ondersteunen ter voorkoming van afbranding⁹.

5.1 Bureaus welke zijn uitgenodigd te offeren

De volgende bureaus zijn onderhands (telefonisch en per email) uitgenodigd te offeren op het project Herindicatie 2015.

Trompetter en Van Eeden:

Aangeraden door 4 West Friese gemeenten. Kunnen en willen van planning, intake tot en met beschikking.

Doen ieder keukentafel gesprek tijdens een huisbezoek, zodat er zorgvuldig kan worden bekeken hoe de staat thuis van de cliënt is. Deze kan namelijk afwijken van het verhaal van de cliënt in de spreekkamer.

Trompetter en van Eeden zegt tevens toe gratis mee te helpen met de ontwikkeling van en het meedenken over het herindicatie project. Zij hebben een zeer ervaren projectleider.

Kosten: €55.000,-. De kosten zijn €125,- per onderzoek. Geen extra kosten voor no-show

Scio-consult:

Kosten €56.250 kunnen, willen van intake tot beschikking, wat ook neer komt op €125,- per traject, maar rekenen €35.00 voor een no-show.

Scio consult heeft ten opzichte van Trompetter en van Eeden aangegeven dat zij in eerste instantie de cliënten op kantoor willen spreken voor het keukentafel gesprek. Deze methode van afhandelen komt niet overeen met het idee bij een keukentafel gesprek van de gemeente Koggenland.

Het bespaart wel veel tijd op deze manier voor de uitvoerende bureau, maar op deze wijze kan niet de situatie thuis worden bekeken.

Spijtenburg advies groep:

Deze heeft geen tijd om mensen bij elkaar te vinden om de taak uit te voeren en valt daarmee af.

Door de gemeente zelf uit te voeren:

De kosten voor de gemeente bij zelf uitvoeren van deze herindicaties a 2,5 uur x €75,- = €187.50,- x 440 cliënten = €82.500,- en het overige werk blijft liggen. Gespecialiseerde medische kennis ontbreekt bij de meeste Wmo consulents.

5.2 Welk bureau gaat het worden en waarom?

Het gaat om het herindiceren van 440 Wmo afnemers in een periode van 3 maanden boven op het werk dat al door de afdeling Welzijn & Zorg, door de invoering van de decentralisaties er bij heeft gekregen. Gemiddeld kost 1 traject van planning, keukentafelgesprek tot en met beschikking €125,- bij de uitvoering door een bureau, welke goedkoper is dan het uitvoeren door de gemeente Koggenland zelf, waarbij het andere werk blijft liggen.

⁹ Mantelzorgers worden ondersteund door het steunpunt Mantelzorg en Vrijwilligers kunnen terecht bij het Zorgteam Welzijn & Zorg gemeente Koggenland en Sensor biedt 24/7 en luisterend oor.

De hiervoor genoemde partijen zijn gespecialiseerd in het zorgvuldig beoordelen van de medische beperkingen en leveren dit werk naar behoren allen bewezen goed af. Het ontbreken van medische kennis bij de uitvoerende medewerkers van de gemeente Koggenland, maakt mede dat het inhuren van een gespecialiseerd bureau de voorkeur heeft en het inhuren van een externe partij kost minder in de uitvoering.

Overweging ter gunning:

De gewenste kwaliteit en de gunstige prijsopgave a € 55.000,- maken dat aan het college wordt voorgesteld de opdracht te gunnen aan Trompetter en van Eeden.

6 Juridische aandachtspunten

6.1 Overgang van hulp naar ondersteuning en het vertrouwensbeginsel.

Vertrouwensbeginsel (materiele rechtszekerheid): Een burger mag, onder bepaalde voorwaarden, kunnen vertrouwen op uitlatingen van een bestuursorgaan waarin dingen worden toegezegd, maar die later niet nagekomen (kunnen) worden door het bestuursorgaan. Om niet in strijd te handelen met het vertrouwensbeginsel, is een overgangstermijn van minimaal 6 maanden als rechtvaardig te benoemen¹⁰. Een kortere overgangstermijn zal tijdens een bezwaar en of beroepszaak door de rechter op basis van deze annotatie en onder andere dit arrest worden verworpen.

6.2 Zorgvuldigheidsbeginsel = zorgvuldigheidseis

De gemeente Groningen heeft iedere cliënt met hulp in het huishouden een brief gestuurd, dat zij in het vervolg zelf hun hulp bij het huishouden moeten gaan regelen. Als zij dat onmogelijk zelf kunnen betalen en of regelen, dan mogen zij naar de gemeente komen en worden zij alsnog geholpen. Op basis van nieuwe jurisprudentie¹¹ wordt de wijze van werken zoals onder andere de gemeente Groningen en Rotterdam "herindiceren" sterk veroordeeld. De rechter geeft aan dat dit niet zorgvuldig is gedaan. Daarmee is het in de Awb genoemde zorgvuldigheidsbeginsel een zorgvuldigheidseis geworden.

6.3 De Kaasschaafmethode mag dat?

De rechter heeft aangegeven dat zomaar een "kaasschaaf" over de geherindiceerde zorg van cliënten op basis van gewijzigd beleid los te laten, niet zorgvuldig beoordelen is, zoals is bedoeld in artikel 3:2 Awb. Iedere nieuwe beschikking dient te voldoen aan het in artikel 3:46 Awb genoemde motiveringsbeginsel, waarbij iedere nieuwe beschikking goed gemotiveerd dient te zijn met waarom een genomen besluit in een beschikking is genomen.

6.4 Juridische conclusie

Wat betekenen deze juridische aandachtspunten concreet voor de gemeente Koggenland in het kader van de overgang naar de uitvoering Wmo 2015?

Beschikkingen voor een Wmo voorziening hulp bij het huishouden, die vóór 2015 zijn afgegeven behouden rechtskracht. De beschikking mag echter worden aangepast, mits rekening wordt gehouden met de van toepassing zijnde wettelijke termijnen (overgangperiode van 6 maanden). Gelet hierop gaan we uiterlijk in januari 2015 starten met het project om alle cliënten met een indicatie huishoudelijke hulp op grond van de Wmo 2007 individueel te informeren over de wetswijziging per 1 januari 2015 en de mogelijke gevolgen voor hen vanaf de herindicatie.

¹⁰ volgens de Annotatie CRvB 9 juli 2004, nr. 03/885 AKW; JB2004/305 . en CRvB:2007:BB6610

¹¹ Op basis van 1:3 lid 4 Awb welke is gepositieerd in artikel 3:40 Awb, 3:42 Awb en de Wmo 2015 artikel 2.3.2 en op grond van de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep 15-10-2014, nr. 13/4677 WMO en de rechtbank Gelderland 22-7-2014. Nr. AWB 13/7307 en Rechtbank Gelderland 22-07-2017, nr. AWB 13/4271)

Op deze wijze is sprake van een tijdige aankondiging en een zorgvuldige overgang van de huishoudelijk hulp onder de Wmo 2007 naar de huishoudelijke ondersteuning van de Wmo 2015. Ook alle cliënten die nu huishoudelijke hulp ontvangen via een persoonsgebonden budget zullen door ons schriftelijk op de hoogte worden gebracht over de wijzigingen per 2015.

7 Het overgangsjaar 2015, wat gaan we doen en daarna.

Wijzigingen van processen gaan niet van vandaag op morgen, maar hebben tijd nodig om in te bedden en structuur te laten krijgen in de gehele zorglijn binnen de gehele gemeente Koggenland. Een proces bestaat uit: plannen, ondernemen, leiding geven, calculeren, controleren, evalueren en bijsturen. De gemeente zal rekening moeten gaan houden met een termijn van minimaal een half jaar tot een jaar tijd.

Om niet alleen 'te zorgen voor', maar 'te zorgen dat' en er op een verantwoorde zorgvuldige wijze wordt gehandeld en er tevens op het budget wordt bezuinigd.

7.1 Stappenplan

- a. De 440 cliënten Wmo in de periode vanaf 5 januari 2015 tot april 2015 herïndiceren, op basis van de nieuwe kaders Wmo 2015. (Eerste kwartaal)
- b. Dit is wel een enorme belasting op de huidige bezetting naast alle reguliere taken, alsmede dat over het algemeen de medische kennis ontbreekt, mede met de invoering van alle andere nieuwe taken welke op basis van de Jeugdwet en taken AWBZ, Wtcg/Cer. Dit betekent dat er externe hulp nodig is.
- c. In de hoofdstuk 6.1 is aangegeven hoe de externe hulp wordt ingezet en hoeveel de inzet van een extern bureau kost. Er wordt geadviseerd om te kiezen voor: Trompetter en van Eeden, omdat:
Deze organisatie ieder gesprek bij de te herindiceren cliënt thuis zal uitvoeren en daarmee aan de gehele zorgvraag denkt, in plaats van alleen aan de opdracht: te voldoen aan het herindiceren van de cliënten. Dit scheelt de gemeente op de langere termijn veel werk.
- d. De cliënten krijgen, naar aanleiding van een zorgvuldig onderzoek gedaan te hebben, op locatie bij de mensen thuis (tijdens een keukentafel gesprek) een nieuwe beschikkingen, waarop zij gewezen worden waarom hun zorg wordt getransformeerd en hoe dat gebeurt.
- e. Daar waar bij cliënten wordt geïndiceerd dat zorg nodig is, maar dat zij dit zelf zouden kunnen regelen, is er een overgangsregeling mogelijk van minimaal 6 maanden. (zorgvuldigheidseis in de Awb)
- f. De overgangsregeling bij een wijziging naar de algemene voorziening, dan wel een vermindering van uren bij het anders insteken van hulp, betreft naast drie maanden doorbetaling de inzet van drie maanden van een voucher voor dienstverlening van een professionele hulp bij het huishouden voor een bedrag a €12.50. Deze voucher wordt ingebed en betaald uit het plan voor de huishoudelijke hulptoelage, waarvoor de gemeente extra budget heeft aangevraagd bij het Rijk. De voucher geeft recht op een half jaar hulp bij het huishouden. De toelage is te besteden in 2015. (Dit plan moet echter nog worden ingediend bij en worden goedgekeurd door het ministerie van VWS voor 1 december 2014 en is dus nog geen vast gegeven). De overgangsregeling start na afgiftedatum beschikking.
- g. In de situatie dat het Rijk onverhoopt het plan niet goed keurt, dan kan worden overgegaan op doorbetaling van de hulp bij het huishouden van 3 maanden met nog extra 3 maanden, om wel te blijven voldoen aan het overgangsrecht van 6 maanden voor de cliënt.
- h. Daar waar er meer zorg nodig is dan alleen hulp bij het huishouden, wordt de cliënt overgedragen aan het gemeentelijk zorgteam, welk een maatwerkvoorziening handhaaft en of instelt.

- i. Ondertussen wordt er met de thuiszorgorganisaties afspraken gemaakt over de te leveren zorg voor de hulp bij het huishouden na 2015 welke past in *de transformatie* van de zorgtaak hulp bij het huishouden. (*De aanbesteding wordt op het regionaal ambtelijk agenda geplaatst -start van het opstellen van een plan van eisen in januari 2015*).

De kosten voor hulp bij het huishouden zal voor de eerste drie maanden niet veranderen ten opzichte van 2014, omdat de oude beschikkingen voor de cliënten van kracht zijn gedurende de periode herindicatie. Vervolgens gaat per individu de overgangstermijn van zes maanden lopen. Voor de overgang van oud naar nieuw beleid, kan de dienstenvoucher huishoudelijke hulp worden ingezet. De overgangstermijn start na afgifte datum van de beschikking.

7.2 Vouchers huishoudelijke hulp toeslag.

Om cliënten te laten wennen aan de nieuwe wetgevingssituatie, wordt een redelijke overgangstermijn van 6 maanden aangeraden op basis van diverse uitspraken van de CRvB.

Deze overgangstermijn kan eventueel worden opgevangen door het inzetten van een dienstenvoucher, waarvoor een toelage is aangevraagd bij het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS). De dienstenvoucher geeft recht op dienstverlening hulp bij het huishouden voor de duur van drie maanden, boven op de doorbetaling van drie maanden dienstverlening nadat de nieuwe beschikking aan de cliënt is afgegeven. De cliënt kan dan in totaal zes maanden wennen aan het zelf organiseren van de hulp bij het huishouden.

Het kabinet heeft extra budget beschikbaar gesteld voor een huishoudelijke hulp toelage (HHT). De West-Friese gemeenten hebben aangegeven bij het ministerie van VWS, daar gebruik van te willen maken.

De inzet van de toelage is gericht op behoud van de werkgelegenheid en inzet van extra uren huishoudelijke hulpen. Deze toelage wordt omgezet in vouchers, die kunnen worden ingezet om mantelzorgers te ondersteunen en te ontzorgen. De vouchers kunnen worden ingeleverd bij specifieke zorgaanbieders, waarvan per gemeente in ieder geval één zorgaanbieder de voucher accepteert.

Ook is de voucher in te zetten om een terugval in aantal uren zorgtaken hulp bij het huishouden via de gemeente, gemakkelijker te maken voor de bestaande cliënt, opdat deze een gewenningsperiode krijgt om meer gebruik te maken van diens eigen kracht en zelfredzaamheid.

En als laatste is de voucher in te zetten na de herindicatie, waarbij cliënten te horen krijgen zelf de zorg te gaan regelen via een algemene voorziening. Op die manier wordt de cliënt gemotiveerd gebruik te maken van een 'Belasting technische witte hulp', in plaats van een "Belasting technische zwarte hulp".

Ambtshalve gaan we er vanuit dat dit plan wordt goedgekeurd, mocht het plan onverhoopt worden afgekeurd door het ministerie van VWS, dan kan de voucher alsnog uit het budget van de gemeente voor Hulp bij het huishouden, worden bekostigd, door de inzet van de besparing welke wordt behaald door het niet bekostigen van drie maanden hulp bij het huishouden.

Of: De gemeente Koggenland kiest voor volledige doorbetaling van de zes maanden hulp bij het huishouden en laat de cliënt vervolgens los, waarbij de cliënt deze zes maanden gebruikt voor het anders organiseren van zijn of haar hulp bij het huishouden.

7.3 Transformatie

De Wmo 2015 maakt de gemeente integraal verantwoordelijk voor de kwaliteit van de maatschappelijke ondersteuning. Er is door het rijk afgezien van het ontwikkelen van landelijke kwaliteitsstandaarden, om gemeenten (in samenwerking met cliëntenorganisaties, zorgaanbieders, zorgverzekeraars en andere betrokkenen) zoveel mogelijk ruimte te bieden voor het ontwikkelen van maatwerk op dit gebied. Om de medeverantwoordelijkheid van zorgaanbieders te benadrukken geeft de wet wel een aantal basisnormen voor goede kwaliteit, waar aanbieders aan moeten voldoen. De door de aanbieders verleende zorg moet:

- Veilig, doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht zijn
- Afgestemd zijn op de reële behoefte van de cliënt en op andere vormen van zorg of hulp die de cliënt ontvangt
- Verstrekkt zijn in overeenstemming met de op de beroepskracht rustende verantwoordelijkheid, voortvloeiend uit de professionele standaard
- Verstrekkt worden met respect voor en inachtneming van de rechten van de cliënt.

De mogelijkheden om te komen tot veranderingen in het ondersteuningsaanbod zullen per individu verschillend zijn. In het proces dat we kunnen gaan voeren om te komen tot verwerving van het aanbod per 2016 of eerder, kunnen we onderstaande mogelijkheden met aanbieders bespreken. We kunnen de zorgaanbieders vragen bij de offerte aan te geven, op welke wijze zij de vereiste transformatie gaan invullen. Het uitvoering geven aan dit transformatieplan dient te worden gezien als een voorwaarde voor een mogelijke verlenging per 2016 en verder van hun contract. Oftewel, indien aanbieders niet of in onvoldoende mate transformeren kan dat aanleiding zijn om per 2016 geen gebruik te maken van de optie tot verlenging en of mee te nemen in de nieuwe aanbestedingsronde.

Mogelijkheden voor transformatie:

1. Het combineren van bestaande producten in nieuwe ondersteuningstypen.
2. Het optimaliseren van de inzet van mantelzorgers en vrijwilligers.
3. Het versterken van de samenwerking tussen formele en informele zorg.
4. Het vergroten van de inzet van digitale ondersteuning en domotica om de zelfredzaamheid en maatschappelijke participatiemogelijkheden te vergroten (optioneel deze denkwijze kan bij nieuwbouw van zogenaamde 'kangaroo woningen' mee worden gewogen).
5. Het marktprijs conform laten aanbieden van de aan te bieden producten. Door marktwerking kunnen particuliere prijzen worden aangeboden aan de cliënt, die dat zelf in gaat kopen.

De verwachting is dat uiterlijk juli 2015 de transformatie kan worden afgerond, inclusief aanbestedingen.

7.4 De nieuwe regeling

Er is straks na de transformatie geen scheiding meer tussen een HH1 en HH2

De HH1 zoals deze nu door de gemeente wordt uitgevoerd heet straks: algemene voorziening. De noodzaak voor een algemene voorziening, wordt straks na intake en een zorgvuldig onderzoek door het zorgteam Koggenland beschikt. Door middel van de eigen kracht en op basis van zelfredzaamheid en het nog zelf kunnen participeren in de maatschappij, echter alleen door de cliënt zelf geregeld en betaald.

De hulp bij het huishouden die de gemeente nog wel uit gaat laten voeren is de individuele maatwerkvoorziening, welke via de methode resultaatbesteding wordt uitgevoerd. Daarbij wordt na zorgvuldig onderzoek bekeken hoe de cliënt een gestructureerd huishouden kan krijgen en houden. Deze variant is te vergelijken met de huidige HH2, maar dan zijn de diverse zorgtaken met elkaar versmolten en wordt er meer gekeken wat kan de cliënt nog wel zelf kan.

Aandachtspunt hierbij: De aanbesteding voor de nieuwe contracten met de zorgaanbieders moeten zo snel mogelijk in januari 2015 starten, om voor 1 juli 2015 afgerond te zijn.

8 Financiën

8.1 Alle WMO budgetten in beeld 2014

Huishoudelijke hulp		€ 1.600.000
Overige taken:		
- Vervoersvoorzieningen	€ 475.000	
- Rolstoelen	- 215.000	
- Woonvoorzieningen	- 245.000	- 935.000
Totaal lasten 2014		€ 2.535.000
Baten 2014		
Integratie uitkering Wmo(meï-circ. 2014)		€ 1.664.336
Eigen bijdrage:		
- CAK huishoudelijke hulp 80%	€ 320.000	
- CAK overige voorz. 20%	- 80.000	- 400.000
Totaal baten 2014		€ 2.064.336
Per saldo 2014	negatief	€ 470.664

Alle WMO budgetten in beeld 2015

Lasten 2015		
Huishoudelijke hulp		€ 1.500.000
Overige taken:		
- Vervoersvoorzieningen	€ 380.000	
- Rolstoelen	- 140.000	
- Woonvoorzieningen	- 200.000	- 720.000
Totaal lasten 2014		€ 2.220.000
Baten 2015		
Integratie uitkering Wmo(meï-circ. 2014)		€ 1.212.527
Eigen bijdrage:		
- CAK huishoudelijke hulp 80%	€ 320.000	
- CAK overige voorz. 20%	- 80.000	- 400.000
Totaal baten 2014		€ 1.612.527
Per saldo 2015	negatief	€ 607.473

8.2

Incidentele en onzekere baten en lasten

Lasten uitvoering project herindicaties

Eenmalige kosten bureau Trompetter en van Eeden kosten 2015
(Deze kosten worden betaald uit het budget WMO) € 55.000,-

Baten

Huishoudelijke hulp toelage¹² € 74.327,-

8.3 Conclusie

De afgelopen jaren vormde de integratie-uitkering Wmo de basis voor de vergoedingen huishoudelijke hulp. De overige voorzieningen, zoals rolstoelen, vervoers- en woonvoorzieningen worden bekostigd uit de algemene middelen.

Uitgaande van de mei-circulaire 2014 bedraagt de korting op de integratie-uitkering Wmo € 451.809 (€ 1.664.326 minus € 1.212.527).

Uitgangspunt is dat de kosten van huishoudelijke hulp worden gebaseerd op de integratie-uitkering Wmo 2015! (mei-circulaire). De nieuw te maken afspraken door aanpassing van het beleid zal ook gevolgen hebben voor de eigen bijdrage. Verwachting is dat de eigen bijdrage voor de huishoudelijke hulp met circa € 100.000 vermindert.

Beschikbaar in 2015 voor huishoudelijk hulp

Huishoudelijke hulp	€ 1.200.000 (afgerond)(= integratie uitkering)
Eigen bijdrage	<u>- 300.000</u>
Totaal	€ 1.500.000

Opgenomen in begroting 2015 voor huishoudelijke hulp

Huishoudelijke hulp	€ 1.500.000
Eigen bijdrage	<u>- 400.000</u>

Totaal € 1.900.000

Taakstelling € 400.000

¹² Als het ministerie van VWS het plan goedkeurt.

Hoe:

Via herindicatie huidig bestand HH1 en HH2 door extern bureau.

Verordening Wmo 2015 is leidend: eerst algemene voorziening beoordelen, kan dit niet dan een maatwerkvoorziening.

Nieuwe aanbesteding starten voor aanbieders HH met resultaatgerichte voorziening zodat er per 1 juli 2015 nieuwe zorgaanbieders worden gecontracteerd.

Maandelijks zullen de baten en lasten worden gemonitord in 2015. De financiële resultaten van de herindicering voor 2015 zullen worden meegenomen bij de zomernotitie.

9 Communicatie

Nadat het college een besluit heeft genomen op deze uitwerkingsnotitie zorgtaak huishoudelijke hulp, zal er gelijk worden begonnen met een communicatieplan.

- a. Opstellen van communicatiemateriaal, conceptbrieven en concept beschikkingen.
- b. Interne voorlichting aan de afdeling Welzijn & Zorg over de nieuwe werkwijze.
- c. Aankondiging in het Koggennieuws, op de website van de gemeente en aan alle Wmo hulp bij het huishouden afnemers dat de gemeente nieuw beleid heeft voor wat betreft de taken hulp bij het huishouden. Zeer algemeen houden.
- d. Vervolgens iedere cliënt persoonlijk per brief op de hoogte stellen van het onderzoek en dat zij binnenkort een adviseur thuis langs zullen krijgen voor een keukentafelgesprek.
- e. De individuele klant krijgt uiterlijk twee weken voor het gesprek persoonlijk een aankondigingsbrief voor bezoek met datum en tijdstip voor het gesprek.

Als alle indicaties goed zijn verlopen, kan rond juli 2015 een openbare publicatie overwogen te worden. Daar waar het kan, worden indicaties voor de diverse disciplines gecombineerd in een gesprek met de cliënt.

10 Advies

Om tot effectievere en efficiëntere zorgtaken rond om de huishoudelijke hulp te komen, zal er met alle twee de huishoudelijke hulp typen gewerkt kunnen worden. Echter zal wel de zorgvuldigheidseis en motiveringsbeginsel sterk moeten worden mee gewogen in de uitvoering daarvan.

Het advies is:

1. In te stemmen met de inzet mogelijkheden voor Hulp in de huishouding genoemd in deze notitie en het bijbehorende stappenplan.
2. In te stemmen met het herindiceren van de cliënten door bureau Trompetter en van Eeden;
3. In te stemmen met het transformatieconcept ten behoeve van de nieuwe aanbesteding HH;
4. De overgangsregeling voor de inwoners die worden geherindiceerd vast te stellen op: Drie maanden doorbetaling huidige wijze en 3 maanden afbouw door middel van voucher (vanuit de HH-toelage). Als het plan van de HH-toelage wordt afgewezen door het ministerie van VWS de overgangsregeling als vast te stellen op 6 maanden doorbetaling hulp bij het huishouden huidige wijze.
5. In te stemmen met de nieuwe regeling hulp bij het huishouden.

11 Bijlagen

11.1 Bijlage 1 Uitspraken CRvB zorgvuldigheid

ECLI:NL:RBROT:2014:8133

Uitspraak

Rechtbank Rotterdam

Team Bestuursrecht 1

zaaknummer: ROT 13/4354

uitspraak van de meervoudige kamer van 7 oktober 2014 in de zaak tussen

[naam], te[plaats], eiseres,

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Rotterdam , verweerder,

gemachtigde: mr. D. Çevik.

Procesverloop

Bij besluit van 1 mei 2013 (hierna ook: het primaire besluit) heeft verweerder de aanvraag van eiseres om verlenging van een indicatie op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) voor huishoudelijke verzorging ingewilligd voor de periode van

1 mei 2013 tot en met 30 april 2018.

Bij besluit van 26 juni 2013 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 4 juni 2014. Eiseres is verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door M.E. Braak.

De rechtbank heeft het onderzoek heropend en de beroepszaak verwezen naar de meervoudige kamer van de rechtbank.

De rechtbank heeft verweerder bij brief van 30 mei 2014 nadere vragen gesteld, waarop verweerder bij brief van 11 juli 2014 heeft gereageerd.

Het nadere onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 21 juli 2014.

Eiseres is verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde en drs. B. Kamp en drs. A.G. Coenen.

Overwegingen

1.

Eiseres had tot 5 februari 2013 een indicatie voor huishoudelijke verzorging op grond van de Wmo voor 2 uur en 45 minuten per week. Bij besluit van 29 januari 2013 heeft eiseres in verband met een operatie voor de periode van 5 februari 2013 tot en met 30 april 2013 een tijdelijke uitbreiding van de indicatie gekregen naar 3 uur en 45 minuten per week. Eiseres heeft op 21 februari 2013 om verlenging van de indicatie gevraagd.

2.

Bij het primaire besluit is aan eiseres in de vorm van zorg in natura huishoudelijke verzorging toegekend om daarmee de volgende resultaten te bereiken:

- een schoon en leefbaar huis;
- het beschikken over schone en draagbare kleding;
- vergroting van de zelfredzaamheid in overleg met de zorgleverancier.

3.

Bij het bestreden besluit heeft verweerder het primaire besluit gehandhaafd. Hierbij geeft verweerder aan dat eiseres is geïndiceerd voor dezelfde taken als voorheen. Verweerder erkent dat het huis schoon dient te zijn en dat bepaalde werkzaamheden iedere week dienen te worden verricht en geeft aan dat er ook taken zijn die niet wekelijks hoeven te gebeuren, zoals het reinigen van de buitenkant van de woning. Verweerder geeft aan dat daarvoor binnen de resultaatsgebieden die zijn toegekend ruimte dient te worden vrijgemaakt. Omdat de resultaten 'schoon en leefbaar huis', 'het beschikken over schone en draagbare kleding' en 'het versterken van de zelfredzaamheid' zijn toegekend, concludeert verweerder dat hij voldoende heeft bijgedragen aan het bevorderen of behouden van de deelname van eiseres aan het maatschappelijk verkeer.

4.

Eiseres heeft aangegeven dat zij sinds het primaire besluit niet meer voldoende wordt gecompenseerd. Haar hulp, die al negen jaar bij haar komt, komt - anders dan toen er nog werd geïndiceerd in tijd en zij voorafgaande aan haar operatie 2 uur en 45 minuten per week zorg kreeg - nu nog maar 1 uur en 30 minuten per week. Dit is onvoldoende om haar huis schoon te houden. Het huis is niet meer schoon. Tijd voor extra klussen, zoals het zemen van de ramen en het wassen van de gordijnen is er niet. Ook is de koelkast al tijden niet schoongemaakt.

5.1

Op grond van artikel 4, eerste lid, onder a, van de Wmo treft het college van burgemeester en wethouders ter compensatie van de beperkingen die een persoon ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie, voorzieningen op het gebied van maatschappelijke ondersteuning die hem in staat stellen een huishouden te voeren.

Op grond van het tweede lid houdt het college bij het bepalen van de voorzieningen rekening met de persoonskenmerken en behoeften van de aanvrager van de voorzieningen, alsmede met de capaciteit van de aanvrager om uit oogpunt van de kosten zelf in de maatregelen te voorzien.

Op grond van artikel 5, eerste lid, van de Wmo stelt de gemeenteraad bij verordening en met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens deze wet regels over de door het college van burgemeester en wethouders te verlenen individuele voorzieningen en over de voorwaarden waaronder personen die een aanspraak hebben op dergelijke voorzieningen recht hebben op het ontvangen van die voorziening in natura, het ontvangen van een financiële tegemoetkoming of een persoonsgebonden budget. Ter uitvoering van deze bepaling is door de gemeenteraad de Verordening voorzieningen maatschappelijke ondersteuning Rotterdam 2011 (de Verordening) vastgesteld.

5.2

Op grond van artikel 8, eerste lid, van de Verordening biedt het college een voorziening in de vorm van huishoudelijke verzorging aan als deze voor een persoon noodzakelijk is om een huishouding te voeren in de woning waarin hij zijn hoofdverblijf heeft. Op grond van artikel 8, tweede lid, onder a, b en d, van de Verordening kan de compensatie die het college biedt, gericht zijn op de volgende resultaatgebieden:

- a. het versterken van de zelfredzaamheid;
- b. een schoon en leefbaar huis;
- d. het beschikken over schone en draagbare kleding.

Op grond van artikel 8, zesde lid, van de Verordening stemt de zorgaanbieder, die de huishoudelijke verzorging in natura regelt, met de persoon die deze ondersteuning ontvangt af op welke wijze de compensatie op de geïndiceerde resultaatgebieden plaatsvindt.

5.3

Voor het vaststellen van de zorgbehoefte maakt verweerder gebruik van de Beleidsregels individuele voorzieningen maatschappelijke ondersteuning Rotterdam 2012 (de Beleidsregels). In hoofdstuk 3, onder 3.2 'Compensatie belemmeringen met huishoudelijke verzorging' staat het volgende:

De voorziening 'huishoudelijke verzorging' is gericht op het compenseren van belemmeringen die een persoon ondervindt op het gebied van het verzorgen van het huishouden in de woning waarin hij zijn hoofdverblijf heeft.

De compensatie kan daarbij gericht zijn op de volgende resultaatgebieden:

- a. het versterken van de zelfredzaamheid;
- b. een schoon en leefbaar huis;
- d. het beschikken over schone en draagbare kleding.

Onder 3.7 'Indicatie huishoudelijke verzorging' staat het volgende:

3.7.1

Indicatie op resultaatgebieden

IV voert de indicatie voor huishoudelijke verzorging uit op basis van de in 3.2 genoemde resultaatgebieden.

a. Schoon en leefbaar huis

Een schoon en leefbaar huis wil zeggen dat de woning opgeruimd en functioneel moet zijn, bijvoorbeeld om vallen te voorkomen. Daarnaast moet de woning schoon zijn volgens algemeen gebruikelijke hygiënische normen. Zo moet iedereen in de leefeenheid gebruik kunnen maken van een schone huiskamer, slaapvertrek, keuken, douche/toilet en gang.

Om dit te realiseren is het bijvoorbeeld noodzakelijk dat de vertrekken gedweild of gestofzuigd moeten worden, de ramen gezeemd etc.

Ook het beschikken over een schoon bed behoort tot dit resultaatgebied. Dat betekent dat de bedden regelmatig worden verschoond. (...)

Beschikken over schone en draagbare kleding

Als een persoon belemmeringen heeft bij het op orde houden van zijn kleding, kan een indicatie voor dit resultaat worden afgegeven.

Het doel is dat de persoon beschikt over schone kleding en eventueel gestreken bovenkleding. Ook is het doel dat de was wordt opgevouwen en opgeborgen in de kast.

(...)

f. Versterking van de zelfredzaamheid

Bij de indicatie voor huishoudelijke verzorging wordt gekeken naar de mate waarin een persoon zelfredzamer kan worden.

Onder versterking van de zelfredzaamheid wordt in het kader van huishoudelijke verzorging verstaan:

- het vergroten van de eigen kracht en de vaardigheden van de persoon (zowel fysiek als sociaal);
 - het vergroten van de inzet van het informele netwerk, zoals familie, eigen netwerk, netwerk in de buurt;
 - het gebuikt maken van collectieve voorzieningen, zoals maaltijdvoorziening, boodschappenservice.
- (...)

3.7.2

Eenvoudige of complexe ondersteuning

Bij de indicatie wordt tevens vastgesteld of er sprake is van eenvoudige of complexe ondersteuning. Van eenvoudige ondersteuning is sprake als de persoon en/of zijn leefeenheid zelf de regie over het huishouden kan uitvoeren, doch slechts ondersteuning nodig heeft bij het uitvoeren van bepaalde huishoudelijke taken die niet meer zelf uitgevoerd kunnen worden. (...)

Het verschil in eenvoudige of complexe ondersteuning komt tot uitdrukking in het tarief dat IV hanteert, waardoor bijvoorbeeld een meer gekwalificeerde hulp kan worden ingezet.

3.7.3

Uitvoering indicatie zorg in natura

3.7.3.1 Procedure en ingangsdatum indicatie

Zodra IV de indicatie voor huishoudelijke verzorging heeft afgerond, geeft IV de zorgaanbieder in de wijk opdracht de zorg te leveren op de door IV geïndiceerde resultaatgebieden. De zorgaanbieder zal vervolgens samen met hem bekijken welk arrangement er bij hem ingezet kan worden. Nadat deze afstemming heeft plaatsgevonden, ontvangt de persoon hiervan een bevestiging en wordt de ondersteuning gestart. (...)

Op basis van:

- de resultaatgebieden waarvoor een indicatie voor een individuele voorziening wordt afgegeven;
- of de persoon zelfredzamer kan worden (zie onder 3.7.1, f); en
- de vraag of er sprake is van eenvoudige of complexe ondersteuning,

wordt een leveringsbudget vastgesteld waarmee de zorgverlener moet zorgdragen voor de compensatie op de resultaatgebieden waarop een indicatie is afgegeven.

Hoe de compensatie wordt vormgegeven, wordt door de zorgverlener in overleg met de persoon bepaald. Er kan sprake zijn van de inzet van een professionele huishoudelijke hulp, inzet van een door de zorgverlener georganiseerde dienst en inzet van vrijwilligers, net naargelang de behoefte en mogelijkheden van de persoon, de situatie in de wijk en de wijze waarop de zorgverlener de hulp heeft georganiseerd.

Ongeacht de wijze waarop de hulp wordt vormgegeven, is het uiteindelijke resultaat hetzelfde: de persoon moet worden gecompenseerd op de resultaatgebieden waarvoor hij een indicatie voor een individuele voorziening heeft gekregen. (...)

6.

Tussen partijen is de gezondheidstoestand van eiseres en de vraag voor welke resultaatgebieden zij moet worden gecompenseerd niet in geschil. Wel is in geschil of eiseres met het gehandhaafde indicatiebesluit daadwerkelijk voldoende wordt gecompenseerd.

7.

Vooropgesteld wordt dat artikel 4 van de Wmo verweerder verplicht aan de in dat artikel genoemde personen voorzieningen te bieden ter compensatie van hun beperkingen op het gebied van zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie teneinde hen onder meer in staat te stellen een huishouden te voeren. Het is in beginsel aan de gemeenteraad en verweerder om invulling te geven aan bedoelde compensatieplicht. Hoewel de bestuursrechter de door hen gemaakte keuzes in beginsel respecteert, beoordeelt de rechtbank in volle omvang of verweerder in het individuele geval een resultaat heeft bereikt dat als compensatie mag gelden. Verweerder dient dus maatwerk te leveren. Dit kan ertoe leiden dat de algemene keuzes die ter invulling van de compensatieplicht zijn gemaakt, in het concrete, individuele geval niet kunnen worden toegepast wegens strijd met die compensatieplicht.

8.

Bij het primaire besluit heeft verweerder eiseres geïndiceerd in resultaatgebieden. Over de praktische uitwerking daarvan heeft verweerder naar aanleiding van vragen van de rechtbank toegelicht dat verweerder controleert of betrokkenen daadwerkelijk worden gecompenseerd door het doen van steekproeven en voorts dat de zorgaanbieder verplicht is te beschikken over een klachtprocedure. Als eiseres met deze klachtprocedure niet geholpen is, kan zij haar klacht voorleggen als dispuut aan verweerder. Verweerder beoordeelt de klacht dan inhoudelijk en geeft een finaal oordeel over de vraag of de gevraagde resultaten afdoende worden behaald. Een inhoudelijk oordeel hierover staat volgens verweerder niet ter beoordeling van de rechtbank, omdat verweerder met het indiceren in resultaatgebieden volledige compensatie biedt. Ter zitting heeft verweerder te kennen gegeven dat tegenwoordig de bezwaren van betrokkenen tegen het indiceren in resultaatgebieden niet-ontvankelijk worden verklaard. Voor zover verweerder hiermee heeft willen betogen dat het bezwaar van eiseres eveneens niet-ontvankelijk had moeten worden verklaard omdat zij de gevraagde voorziening heeft gekregen en daardoor geen procesbelang heeft, volgt de rechtbank verweerder hierin niet. Daarvoor is van belang dat de door verweerder gevolgde en voorgestane procedure ertoe leidt dat eiseres de mogelijkheid wordt ontnomen om een geschil over de vraag of verweerder met het indicatiebesluit heeft voldaan aan de op hem rustende compensatieplicht aan de rechter voor te leggen. Anders dan verweerder kennelijk meent, geeft de dispuutprocedure niet de rechtsbescherming die de wetgever heeft beoogd.

9.

Verweerder voerde voorheen beleid waarin voor het vaststellen van de indicatie voor huishoudelijke verzorging normtijden waren opgenomen, waarmee een objectieve maatstaf was aangelegd. Een indicatiebesluit voor huishoudelijke zorg zoals dat van eiseres

waarbij verweerder de indicatie vaststelt in resultaatgebieden, mist een dergelijke duidelijke maatstaf. Wel is met het indicatiebesluit van eiseres een overzicht aan de zorgverlener gestuurd, waarop het toegekende budget voor de geïndiceerde hulp is vermeld. Dit budget, gebaseerd op de tabellen bij bijlage 2 van de Beleidsregels, is vastgesteld op € 35,67 per week voor de toegekende resultaatgebieden, eenvoudige ondersteuning. Op de vraag van de rechtbank hoe deze bedragen tot stand zijn gekomen heeft verweerder aangegeven dat dit de bedragen zijn zoals de gemeente die heeft afgesproken met de zorgaanbieders.

Volgens verweerder is het aan de zorgaanbieders om met de tarieven de gevraagde resultaten te behalen, waarbij het de uitdaging voor de zorgaanbieders is om door middel van het slim organiseren van de zorg, het inzetten van vrijwilligers, het opzetten van collectieve voorzieningen en het versterken van de zelfredzaamheid, de ondersteuning te leveren op de resultaatgebieden die zijn geïndiceerd.

10.

Naar het oordeel van de rechtbank kan het indicatiebesluit, noch het aan de zorgverlener gestuurde overzicht met het daarop vermelde budget leiden tot de conclusie dat eiseres afdoende wordt gecompenseerd voor haar beperkingen op het gebied van zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie. De door verweerder gepresenteerde werkwijze geeft onvoldoende zekerheid dat met het toegekende budget de geïndiceerde zorg daadwerkelijk zal worden verleend. De stelling van verweerder dat de tarieven geen invloed hebben op de zorgrelatie met de cliënt, volgt de rechtbank niet. Onbetwist is dat eiseres sinds haar nieuwe indicatie feitelijk nog maar 1 uur en 30 minuten zorg krijgt per week waar dit voorheen met dezelfde geïndiceerde taken 2 uur en 45 minuten was. Voorts is niet betwist dat het huis van eiseres met de huidige indicatie niet schoon is. Dat met 1 uur en 30 minuten per week kan worden volstaan, omdat de zorgaanbieder heeft gewerkt aan de zelfredzaamheid van eiseres - doordat het eigen netwerk de was doet - acht de rechtbank niet aannemelijk. Hiertoe is van belang dat in de rapportage van 18 april 2013 ten behoeve van het indicatiebesluit is geconcludeerd dat geen sprake is van gebruikelijke zorg. De zus van eiseres die bij haar in het gebouw woont komt dagelijks langs, bereidt de warme maaltijd, doet de afwas en doet incidenteel de was. Eiseres heeft ter zitting verklaard dat haar zus geen wezenlijke bijdrage aan het huishouden kan leveren, omdat zij zelf ook hulpbehoevend is en hulp krijgt. Met haar andere zus heeft eiseres weinig contact. Dat de was door de zus van eiseres is overgenomen, blijkt voorts niet uit de door verweerder overgelegde e-mail van Tzorg van 4 juli 2014 met de daarbij gevoegde ondersteuningsplannen. In genoemde e-mail is immers ook te lezen dat Tzorg niet over (gedetailleerde) informatie beschikt over de frequentie waarin de was wordt gedaan. Wat er overigens aan het vergroten van de zelfredzaamheid bij eiseres is gedaan, heeft zowel eiseres als verweerder niet kunnen beantwoorden. De rechtbank kan onder deze omstandigheden - en ermee rekening houdend dat de beperkingen van eiseres en haar situatie anderszins niet zijn gewijzigd - niet anders concluderen dan dat verweerder niet heeft kunnen uitleggen dat met het op de Beleidsregels gebaseerde indicatiebesluit en het daaruit volgende budget, nog steeds wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 4 van de Wmo.

11.

Nu niet is gebleken dat het gehandhaafde indicatiebesluit daadwerkelijk voldoende compensatie biedt, kan het bestreden besluit geen stand houden. Het bestreden besluit zal dan ook, onder grondverklaring van het beroep, worden vernietigd.

12.

De rechtbank ziet, gelet op de door verweerder gegeven reactie op de vragen van de rechtbank voorafgaand en tijdens de nadere zitting, geen mogelijkheden voor verweerder om het geconstateerde gebrek te herstellen. De rechtbank ziet daarom aanleiding om zelf in de zaak te voorzien in die zin dat zij bepaalt dat eiseres voor de periode van 1 mei 2013 tot en met 30 april 2018 wordt geïndiceerd voor 2 uur en 45 minuten huishoudelijk zorg per week.

13.

Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiseres het door haar betaalde griffierecht vergoedt.

14.

Voor een veroordeling van verweerder in de proceskosten ziet de rechtbank geen aanleiding nu gesteld noch gebleken is dat eiseres dergelijke kosten heeft gemaakt.

Beslissing

De rechtbank:

-

verklaart het beroep tegen het bestreden besluit gegrond;

-

vernietigt het bestreden besluit;

bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit, wat in dit geval inhoudt dat eiseres voor de periode van 1 mei 2013 tot en met 30 april 2018 wordt geïndiceerd voor 2 uur en 45 minuten huishoudelijk zorg per week;

-

bepaalt dat verweerder aan eiseres het betaalde griffierecht van € 44,- vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A. van Gijzen, voorzitter, en mr. M.G.L. de Vette en

mr. J. Bergen, leden, in aanwezigheid van mr. A.L.M. van 't Laar, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 7 oktober 2014.

griffier voorzitter

Afschrift verzonden aan partijen op:

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Centrale Raad van Beroep.

ECLI:NL:RBROT:2014:8181

Uitspraak

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 7 oktober 2014 in de zaak tussen

[eiser] , te [plaats], eiser,

gemachtigde: mr. J.M.L.G. de Jong,

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Spijkenisse , verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 12 maart 2013 (het primaire besluit) heeft verweerder eiser op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) voor de periode van 18 maart 2013 tot en met 18 maart 2018 een persoonsgebonden budget (pgb) van € 26,- per week toegekend voor hulp bij het huishouden.

Eiser heeft tegen het primaire besluit bezwaar gemaakt.

Eiser heeft op 11 juli 2013 beroep ingesteld tegen het niet-tijdig beslissen op zijn bezwaarschrift.

Bij besluit van 6 september 2013 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 3 juni 2014. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. P.J. Vlcek en C. Nagel (Nagel).

Na sluiting van het onderzoek ter zitting heeft de rechtbank het onderzoek heropend en de zaak verwezen naar een meervoudige kamer.

De rechtbank heeft verweerder bij brief van 30 juni 2014 nadere vragen gesteld, waarop verweerder bij brief van 15 juli 2014 heeft gereageerd.

Het onderzoek ter nadere zitting heeft plaatsgevonden op 21 juli 2014. Eiser en zijn gemachtigde zijn verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door M.J. de Jonge en Nagel.

Overwegingen

1.1 Bij besluit van 14 december 2012 heeft verweerder eiser voor de periode van 1 januari 2013 tot 1 januari 2018 een pgb op grond van de Wmo toegekend voor hulp bij het huishouden voor drie uur en 45 minuten per week, met een uurtarief van € 13,- (€ 2.535,- over heel 2013).

1.2 Naar aanleiding van correspondentie van verweerder over de wijze van uitbetaling van het pgb in 2013, heeft eiser verweerder bij e-mail van 9 januari 2013 verzocht om een persoonlijk onderhoud en gevraagd "om de zaak voorlopig te bevriezen (stop te zetten)" en verweerder meegedeeld dat hij het bedrag van € 1.170,- (24 weken) zal terugstorten indien hij dat ontvangt.

1.3 Naar aanleiding van een telefoongesprek met Nagel op 11 januari 2013, heeft eiser verweerder bij e-mail van 16 januari 2013 nogmaals verzocht het pgb voorlopig stop te zetten en meegedeeld dat hij het ontvangen pgb zal terugbetalen. Eiser heeft daarbij aangegeven administratieve problemen te hebben met het Centraal Administratiekantoor (CAK) en dat hij na aftrek van eigen bijdragen en administratieve kosten bijna niets overhoudt voor de kosten van de huishoudelijke zorg.

1.4 Bij besluit van 18 januari 2013 heeft verweerder eiser meegedeeld dat het besluit van 14 december 2012 op eisers verzoek wordt ingetrokken en dat het bedrag van € 1.170,- van hem wordt teruggevorderd. Indien eiser weer in aanmerking wil komen voor een pgb voor huishoudelijke hulp kan eiser een nieuwe aanvraag indienen.

2.

Nadat eiser zijn problemen met het CAK had opgelost, heeft hij zich op 19 februari 2013 tot verweerder gewend om weer in aanmerking te komen voor een pgb voor huishoudelijke hulp. Naar aanleiding hiervan heeft verweerder het primaire besluit genomen. Eiser heeft op 22 maart 2013 tegen dit besluit bezwaar gemaakt omdat het pgb ten opzichte van het toekenningsbesluit van 14 december 2012 is verlaagd van € 2.535,- naar € 1.352,- (52 weken x € 26,-).

3.

Bij brief van 17 mei 2013 heeft eisers gemachtigde verweerder meegedeeld dat de beslistermijn is verstreken en dat hij per ommegaande een schriftelijke beslissing op bezwaar wenst te ontvangen. Bij brief van 4 juni 2013 heeft verweerder eiser meegedeeld dat de beslissing, op grond van artikel 7:10, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), met zes weken wordt verdaagd. Bij brief van 5 juli 2013 is eiser uitgenodigd voor een hoorzitting op 16 juli 2013.

4.

Op 11 juli 2013 heeft eiser beroep ingesteld tegen het niet-tijdig beslissen door verweerder op het bezwaarschrift.

De rechtbank oordeelt als volgt.

5.1

Vaststaat dat verweerder inmiddels bij het bestreden besluit heeft beslist op het bezwaar van eiser. Eiser heeft echter nog belang bij een oordeel over zijn beroep wegens het niet tijdig beslissen op zijn bezwaar, omdat hij de rechtbank heeft verzocht om, op grond van artikel 8:55c van de Awb, de hoogte van de door verweerder verbeurde dwangsommen vast te stellen.

5.2

Op grond van artikel 7:10, eerste lid, van de Awb beslist het bestuursorgaan binnen zes weken of - indien een commissie als bedoeld in artikel 7:13 is ingesteld - binnen twaalf weken, gerekend vanaf de dag na die waarop de termijn voor het indienen van het bezwaarschrift is verstreken. Het primaire besluit dateert van 12 maart 2013. Niet is in geschil dat dat besluit op diezelfde dag aan eiser is verzonden, zodat de termijn voor het indienen van het bezwaarschrift eindigde op 23 april 2013 en de beslistermijn in beginsel eindigde op 4 juni 2013. Met de brief van 4 juni 2013 heeft verweerder in overeenstemming met artikel 7:10, derde lid, van de Awb, de beslistermijn verlengd met zes weken, dus tot en met 16 juli 2013.

5.3

Op grond van artikel 6:12, tweede lid, van de Awb, kan een beroepschrift tegen het niet tijdig nemen van een besluit worden ingediend zodra het bestuursorgaan in gebreke is tijdig een besluit te nemen en twee weken zijn verstreken na de dag waarop de belanghebbende het bestuursorgaan schriftelijk heeft meegedeeld dat het in gebreke is.

5.4

Eiser heeft verweerder bij brief van 17 mei 2013 in gebreke gesteld. Nu op dat moment de termijn voor het nemen van een besluit op eisers bezwaar nog niet was verstreken, dient de ingebrekestelling als prematuur te worden aangemerkt. Omdat geen sprake is van een ingebrekestelling zoals bedoeld in artikel 6:12, tweede lid, van de Awb, zal de rechtbank het beroep van eiser gericht tegen het niet tijdig beslissen op het bezwaar niet-ontvankelijk verklaren. Het verzoek van eiser om de verbeurde dwangsommen vast te stellen dient daarom te worden afgewezen.

6.

Nu het bestreden besluit niet geheel aan eiser tegemoet komt, heeft het beroep, gelet op artikel 6:20, derde lid van de Awb, mede betrekking op dat besluit.

7.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit - samengevat - aangevoerd dat hij nooit heeft verzocht om het besluit van 14 december 2012 in te trekken, dat hij verweerder slechts heeft gevraagd het bij dat besluit toegekende pgb tijdelijk te bevriezen en dat hij daarom nog steeds recht heeft op een pgb ter hoogte van € 2.535,-.

Deze grond kan niet slagen, omdat in dit geding niet aan de orde is de intrekking van het besluit van 14 december 2012, maar het gehandhaafde indicatiebesluit naar aanleiding van eisers aanvraag om een pgb op grond van de Wmo van 19 februari 2013.

8.

Eiser heeft verder aangevoerd dat hij het oneens is met een verlaging van het pgb van € 2.535,- naar € 1.352,- over heel 2013, omdat hij daardoor (meer) administratieve problemen krijgt en dat twee uur zorg per week (€ 26,- per week en een uurtarief van € 13,-) niet voldoende is.

9.

Verweerder heeft in zijn brief van 15 juli 2014 en ter zitting toegelicht dat het bij het bestreden besluit gehandhaafde primaire besluit is gebaseerd op een bestendige praktijk, waarbij het uitgangspunt is dat aan een ieder standaard twee uur huishoudelijke hulp wordt toegekend. Verweerder gaat voor de tijdsomvang van de huishoudelijke hulp uit van afspraken die verweerder met vijf of zes thuiszorgorganisaties heeft gemaakt. Daarom wordt vanaf 1 januari 2013 niet meer gesproken van aantallen uren zorg. Vanaf die datum leveren deze thuiszorgorganisaties een totaalpakket met een standaard tijdsomvang van twee uur, waarbinnen de algemene huishoudelijke taken kunnen worden uitgevoerd. Aan de compenserende maatregelen ten behoeve van het voeren van een huishouden is vorm gegeven in artikel 3 van de Verordening individuele compenserende voorzieningen Wmo Spijkenisse 2013 (hierna: de verordening). Volgens dit artikel zijn de resultaten bij het voeren van een huishouden het kunnen wonen in een schoon huis (dit geldt voor de woonkamer, slaapkamer, keuken, badkamer en toiletruimte) en het kunnen beschikken over schone, draagbare en doelmatige kleding, inclusief wassen en strijken en opruimen van de was.

Indien het toegekende pgb voor eiser niet toereikend is, kan hij contact opnemen met verweerder, zodat verweerder op basis van eigen onderzoek of op basis van advies van een externe adviesinstantie kan bepalen of er sprake is van dreigende vervuiling. Uitsluitend als gemotiveerd wordt aangegeven dat twee uur niet voldoende is, stelt verweerder een nader onderzoek in. Het uitgangspunt van twee uur zorg en de mogelijke uitzondering hierop is niet neergelegd in op schrift gestelde beleidsregels, aldus verweerder. Tot slot heeft verweerder gesteld dat bij het primaire besluit rekening is gehouden met de persoonskenmerken van eiser en dat het aan eiser toegekende pgb aangemerkt moet worden als een individuele voorziening, omdat een pgb op grond van de verordening alleen voor individuele voorzieningen kan worden verstrekt.

10.1

De rechtbank stelt voorop dat artikel 4 van de Wmo verweerder verplicht aan de in dat artikel genoemde personen voorzieningen te bieden ter compensatie van hun beperkingen op het gebied van zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie teneinde hen onder meer in staat te stellen een huishouden te voeren. Het is in beginsel aan de gemeenteraad en verweerder om invulling te geven aan bedoelde compensatieplicht. Hoewel de bestuursrechter de door hen gemaakte keuzes in beginsel respecteert, beoordeelt de rechtbank in volle omvang of verweerder in het individuele geval een resultaat heeft bereikt dat als compensatie mag gelden. Verweerder dient dus maatwerk te leveren. Dit kan ertoe leiden dat de algemene keuzes die ter invulling van de compensatieplicht zijn gemaakt, in het concrete, individuele geval niet kunnen worden toegepast wegens strijd met die compensatieplicht.

10.2

Verweerder stelde tot 1 januari 2013 de indicatie voor huishoudelijke hulp vast aan de hand van een rekenmodule, waarin per activiteit normtijden waren opgenomen. Het indicatiebesluit van 14 december 2012, waarbij een pgb is toegekend voor drie uur en 45 minuten per week, is tot stand gekomen aan de hand deze rekenmodule. De door verweerder vanaf 1 januari 2013 gehanteerde wijze van indiceren is niet op schrift gesteld maar enkel gebaseerd op (kennelijk mondeling gemaakte) afspraken tussen verweerder en een aantal niet nader genoemde thuiszorgorganisaties. Onduidelijk is gebleven waarop de door de thuiszorgorganisaties en verweerder gehanteerde tijd van twee uur voor het verrichten van de algemene huishoudelijke taken, zoals die zijn vermeld in artikel 3 van de verordening, is gebaseerd. Ofschoon een wijziging van normtijden in beginsel is toegestaan, dient een dergelijke wijziging gebaseerd te zijn op een daaraan voorafgaand zorgvuldig onderzoek. Dat daarvan in dit geval sprake is geweest, is niet gebleken.

10.3

Verweerder heeft niet inzichtelijk kunnen maken dat eiser met een standaard tijdsomvang van twee uur per week voor huishoudelijke hulp - in het licht van artikel 4 van de Wmo - voldoende wordt gecompenseerd in zijn beperkingen op het gebied van zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie. In dit verband acht de rechtbank van belang dat eiser bij besluit van 14 december 2012 door verweerder nog werd geïndiceerd voor drie uur en 45 minuten huishoudelijke hulp per week en tussen partijen niet in geschil is dat de beperkingen van eiser niet zijn afgenomen en eiser nog steeds in dezelfde woning woont. Niet is gebleken dat verweerder bij het bestreden besluit in voldoende mate rekening heeft gehouden met de behoeften en capaciteiten van eiser.

Uit de rapportage van 13 maart 2013 blijkt weliswaar dat er met eiser op 12 maart 2013 een zogeheten kantelgesprek heeft plaatsgevonden, maar daaruit blijkt niet waarom eiser met 1 uur en 45 minuten minder huishoudelijke hulp per week dan voorheen nog steeds afdoende wordt gecompenseerd in zijn beperkingen.

10.4

De ter zitting ingenomen stelling van verweerder dat voorheen te ruim zou zijn geïndiceerd omdat in zijn algemeenheid is gebleken dat de zorgminuten bijvoorbeeld ook werden gebruikt om de zorgverlener koffie te laten drinken, acht de rechtbank, reeds vanwege de algemeenheid van die stelling, een ontoereikende motivering voor de vermindering van 3 uur en 45 minuten naar een standaard tijdsomvang van twee uur.

10.5

Verweerders eveneens ter zitting ingenomen stelling dat eiser tot en met november 2012 recht had op anderhalf uur huishoudelijke hulp en dat de huishoudelijke hulp voor drie uur en 45 minuten vanaf 1 januari 2013 slechts tijdelijk was toegekend, volgt de rechtbank niet nu die tijdelijkheid niet uit de stukken blijkt. Uit de rapportage van 14 december 2012 begrijpt de rechtbank dat bij eiser sprake was van een toename van zijn fysieke beperkingen. Dit heeft geresulteerd in een indicatie voor drie uur en 45 minuten per week, geldig tot 1 januari 2018.

11.

Nu niet is gebleken dat het gehandhaafde indicatiebesluit daadwerkelijk voldoende compensatie biedt, kan het bestreden besluit geen stand houden. Het bestreden besluit zal dan ook, onder gegrondverklaring van het beroep, worden vernietigd.

12.

De rechtbank ziet, gelet op de door verweerder gegeven reactie op de vragen van de rechtbank voorafgaand en tijdens de nadere zitting, geen mogelijkheden voor verweerder om het geconstateerde gebrek te herstellen en ziet daarom aanleiding om zelf in de zaak te voorzien. De rechtbank zal het primaire besluit herroepen voor zover daarbij is bepaald dat eiser vanaf 18 maart 2013 tot en met 18 maart 2018 recht heeft op een pgb voor huishoudelijke hulp van € 26,- per week en bepalen dat eiser recht heeft op een pgb voor huishoudelijke hulp gebaseerd op drie uur en 45 minuten per week. Omdat het door verweerder gehanteerde tarief € 13,- uur per week bedraagt, bepaalt de rechtbank dat eiser vanaf 18 maart 2013 tot en met 18 maart 2018 recht heeft op een pgb van € 48,75 per week ($3,75 \times € 13,-$).

13.

Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiser het door hem betaalde griffierecht vergoedt.

14.

De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht (Bpb) voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.217,50 (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting en 0,5 punt voor het verschijnen ter nadere zitting met een waarde per punt van € 487,- en wegingsfactor 1).

Op grond van artikel 1, aanhef en onder c, van het Bpb komen de reiskosten van eiser eveneens voor vergoeding in aanmerking. Het bedrag van deze kosten stelt de rechtbank vast op € 12,96 (tweemaal retour openbaar vervoer volgens www.9292.nl). Van andere kosten die voor vergoeding in aanmerking komen is de rechtbank niet gebleken.

Beslissing

De rechtbank:

-

verklaart het beroep voor zover gericht tegen het bestreden besluit gegrond;

-

vernietigt het bestreden besluit;

-

herroept het primaire besluit voor zover daarbij is bepaald dat eiser over de periode van 18 maart 2013 tot en met 18 maart 2018 recht heeft op een pgb van € 26,- per week (2 x € 13,-) en bepaalt dat eiser over deze periode recht heeft op een pgb van € 48,75 per week (3,75 x € 13,-);

-

bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het bestreden besluit;

-

verklaart het beroep gericht tegen het niet tijdig nemen van een besluit op bezwaar niet-ontvankelijk;

-

wijst het verzoek om dwangsom af;

-

bepaalt dat verweerder aan eiser het betaalde griffierecht van € 44,00 vergoedt;

-

veroordeelt verweerder in de proceskosten tot een bedrag van € 1.230,46 (€ 1.217,50 + € 12,96), te betalen aan eiser.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J. Bergen, voorzitter, en mr. M. de Vette en mr. A. van Gijzen, leden, in aanwezigheid van mr. J.J. van Giezen-Groenewoud, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 7 oktober 2014.

griffier voorzitter

Afschrift verzonden aan partijen op:

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Centrale Raad van Beroep.

11.2 Bijlage 2 Jurisprudentie termijn 6 maanden

ECLI:NL:CRVB:2007:BB6610

UITSpraak

op het hoger beroep van:

[A. te B.] (hierna: appellante),

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Hertogenbosch van 10 juli 2006, 06/270 (hierna: aangevallen uitspraak),

in het geding tussen:

appellante

en

het College van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Hertogenbosch (hierna: College)

Datum uitspraak: 23 oktober 2007

I. PROCESVERLOOP

Namens appellante heeft mr. G.C. Hendriks, verbonden aan het bureau J.M.D. te 's-Hertogenbosch, hoger beroep ingesteld.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 11 september 2007. Appellante is daar - met schriftelijke kennisgeving - niet verschenen. Het College heeft zich laten vertegenwoordigen door J. van Kersen, werkzaam bij de gemeente 's-Hertogenbosch.

II. OVERWEGINGEN

De Raad gaat uit van de volgende feiten en omstandigheden.

Appellante ontving vanaf 1 april 1994 in het kader van de Wet voorzieningen gehandicapten (hierna: Wvg) jaarlijks een vervoersvoorziening in de vorm van een vergoeding in de kosten van het gebruik van een eigen auto.

Bij brief van 10 juni 2005 heeft het College appellante verzocht een aantal gegevens te verstrekken om te onderzoeken of appellante nog recht had op deze voorziening. Uit dit onderzoek is onder meer naar voren gekomen dat appellante vanaf mei 2004 in een verzorgingscentrum verblijft en dat haar uitkering ingevolge de Algemene Ouderdomswet in de maand mei 2005, na aftrek van onder meer haar eigen bijdrage op grond van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (hierna: AWBZ), € 402,34 netto bedraagt.

Vervolgens heeft het College bij besluit van 26 september 2005 de vervoersvoorziening met ingang van 1 oktober 2005 beëindigd op de grond dat het inkomen van appellante hoger is dan de op haar van toepassing zijnde inkomensgrens.

Bij besluit van 12 januari 2006 heeft het College het bezwaar tegen het besluit van 26 september 2005 ongegrond verklaard.

Bij de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank - met een bepaling omtrent griffierecht - het beroep tegen het besluit van 12 januari 2006 gegrond verklaard, dit besluit vernietigd wegens een ondeugdelijke grondslag, en de rechtsgevolgen van dat besluit met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) in stand gelaten. Naar het oordeel van de rechtbank ligt het netto-inkomen van appellante boven het norminkomen van € 385,43 zodat appellante in staat kan worden geacht haar vervoerskosten zelf te betalen.

Appellante heeft zich in hoger beroep gemotiveerd tegen deze uitspraak gekeerd.

De Raad komt tot de volgende beoordeling.

Naar aanleiding van de door appellante in hoger beroep aangevoerde grieven overweegt de Raad allereerst dat de in de aangevallen uitspraak gegeven bepaling, dat het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen het door appellante in beroep gestorte griffierecht ten bedrage van € 37,- dient te vergoeden, als een kennelijke verschrijving moet worden aangemerkt. De Raad merkt in dit verband op dat ter zitting is verklaard dat het griffierecht door de gemeente 's-Hertogenbosch aan appellante is vergoed.

Voorts is de Raad van oordeel dat de rechtbank terecht geen aanleiding heeft gezien om het College te veroordelen in de proceskosten van appellante. De door mr. Hendriks aan appellante verleende rechtsbijstand vindt zijn grond in een familierelatie, zodat geen sprake is van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder a, van het Besluit proceskosten bestuursrecht.

De Raad overweegt voorts het volgende.

Artikel 2, eerste lid, van de Wvg bepaalt dat het gemeentebestuur zorg draagt voor de verlening van - onder meer - vervoersvoorzieningen ten behoeve van de deelneming aan het maatschappelijk verkeer van de in de gemeente woonachtige gehandicapten. Ingevolge artikel 3 van de Wvg moeten deze voorzieningen verantwoord, dat wil zeggen doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht zijn. In artikel 2, eerste lid, van de Wvg is voorts bepaald dat het gemeentebestuur met inachtneming van hetgeen bij en krachtens de Wvg is bepaald, bij verordening regels dient vast te stellen.

Ter uitvoering van artikel 2, eerste lid, van de Wvg heeft de gemeenteraad van de gemeente 's-Hertogenbosch de Verordening voorzieningen gehandicapten 2005 (hierna: Verordening) vastgesteld.

Artikel 3.1, aanhef en onder c, sub 3, van de Verordening bepaalt dat de door burgemeester en wethouders te verstrekken vervoersvoorziening kan bestaan uit een tegemoetkoming in de kosten van gebruik van een eigen auto. Blijkens de toelichting bij deze bepaling gaat het om een forfaitaire vergoeding, dat wil zeggen een vast bedrag dat los staat van de werkelijk gemaakte kosten.

Artikel 3.3, eerste lid, van de Verordening bepaalt, voor zover van belang, dat indien het inkomen zoals bedoeld in artikel 1.1 onder b hoger is dan de inkomensgrens van 1.5 x het norminkomen, geen vergoeding wordt verstrekt in de kosten van de voorziening als bedoeld in artikel 3.1, onder c sub 3, van de Verordening. Deze begrenzing rust blijkens de toelichting bij deze bepaling op het uitgangspunt dat boven de inkomensgrens mensen over het algemeen geacht worden de kosten van een auto of ander vervoer zelf te kunnen dragen.

In artikel 1.1, aanhef en onder c, van de Verordening wordt voor het begrip norminkomen verwezen naar artikel 1, onder a, van het Financieel besluit gehandicapten gemeente 's-Hertogenbosch 2005 (hierna: Financieel besluit).

Artikel 1, onder a, van het Financieel besluit bepaalt dat het norminkomen is de bijstandsnorm als bedoeld in artikel 21 van de Wet werk en bijstand (hierna: WWB), na verhoging of verlaging met het bedrag genoemd in artikel 25 van de WWB, exclusief vakantiegeld en verhoogd met de in een kalenderjaar verschuldigde premie van een met de verplichte ziekenfondsverzekering overeenkomende (particuliere) ziektekostenverzekering, nadat deze premie is verminderd met een bedrag gelijk aan de nominale premie die in een kalenderjaar verschuldigd zou zijn bij verplichte ziekenfondsverzekering.

Het Financieel besluit is door het College vastgesteld ter uitvoering van artikel 1:3 van de Verordening. Ingevolge het eerste lid van dit artikel legt het College de hoogte van de vergoedingen voor onder meer vervoersvoorzieningen, en de hoogte van de eigen betaling bij financiële tegemoetkomingen vast in het Financieel besluit. Het tweede lid bepaalt dat het College de hoogte van de eigen betaling bij financiële tegemoetkomingen vaststelt overeenkomstig het bepaalde in het Financieel besluit. Artikel 1:3 van de Verordening kent echter geen bevoegdheid toe aan het College om in het Financieel besluit - ook - regels te stellen met betrekking tot (de hoogte van) het norminkomen. Anders dan namens het College ter zitting is verklaard is de Raad van oordeel dat het College die bevoegdheid evenmin aan artikel 1.1, aanhef en onder c, van de Verordening kan ontlenen. Hieruit volgt dat artikel 1, onder a, van het Financieel besluit verbindende kracht mist.

De Raad ziet aanleiding om de in en bij het Financieel besluit door het College gegeven voorschriften omtrent de vaststelling van het norminkomen aan te merken als beleidsregels ter invulling van de in de Verordening aan het College gegeven bevoegdheid om vervoersvoorzieningen toe te kennen. Blijkens deze beleidsregels wordt met norminkomen bedoeld het netto-inkomen waar, met inachtneming van een aantal in de Regeling inzake financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen Wvg onderscheiden normen ingevolge de WWB, aanspraak op bestaat. Het gaat daarbij onder meer om de bijstandsnorm voor een echtpaar of een alleenstaande die in een inrichting verblijft.

De Raad is van oordeel dat dit beleid niet in strijd is met de Wvg en de grenzen van een redelijke beleidsbepaling niet te buiten gaat.

Vast staat dat appellante vanaf mei 2004 in een AWBZ-instelling verblijft zodat het College in overeenstemming met zijn beleidsregels bij de vaststelling van het op appellante van toepassing zijnde norminkomen is uitgegaan van de bijstandsnorm voor een alleenstaande die in een inrichting verblijft. Deze norm bedroeg ten tijde in geding ingevolge artikel 23, eerste lid, aanhef en onder a, van de WWB € 256,95 per maand. In hetgeen appellante heeft aangevoerd ziet de Raad geen grond voor het oordeel dat het College, met toepassing van artikel 4:84 (slot) van de Awb, in afwijking van zijn beleid niet van deze norm had mogen uitgaan.

Het vorenstaande betekent dat, nu het netto-inkomen van appellante hoger is dan 1.5 x het voor haar geldende norminkomen, appellante ingevolge artikel 3.3, eerste lid, van de Verordening geen recht heeft op een vergoeding in de kosten van het gebruik van een eigen auto. Het College heeft deze vergoeding naar het oordeel van de Raad derhalve terecht beëindigd.

Ingevolge artikel 6.3, vierde lid onder 1, van de Verordening wordt, ingeval een vergoeding in de kosten van het gebruik van een eigen auto wordt beëindigd omdat de inkomensgrens wordt overschreden, die voorziening zes maanden na dagtekening van de beschikking beëindigd of aangepast bij een inkomen dat hoger is geworden dan 1.5 x het norminkomen, maar lager blijft dan 2.25 x de norm.

In het onderhavige geval heeft het College, in strijd met artikel 6.3, vierde lid onder 1, van de Verordening, bij de beëindiging van de aan appellante toegekende vergoeding geen overgangstermijn van zes maanden gehanteerd. Dit betekent dat de rechtbank in de aangevallen uitspraak de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit van 12 januari 2006 ten onrechte in stand heeft gelaten. De aangevallen uitspraak komt derhalve in zoverre voor vernietiging in aanmerking.

De Raad zal, doende wat de rechtbank zou behoren te doen, met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb bepalen dat de aan appellante toegekende vervoerkostenvergoeding ingevolge artikel 6.3, vierde lid onder 1, van de Verordening wordt beëindigd met ingang van 26 maart 2006.

In de door appellante aangevoerde omstandigheden ziet de Raad geen aanleiding voor het oordeel dat het College toepassing had moeten geven aan de in artikel 7.1, eerste lid, van de Verordening neergelegde hardheidsclausule.

De Raad ziet ten slotte geen aanleiding voor een veroordeling in de proceskosten.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep;

Recht doende:

Vernietigt de aangevallen uitspraak voor zover daarbij de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit van 12 januari 2006 in stand zijn gelaten;

Bepaalt dat de vervoersvoorziening in de vorm van een vergoeding in de kosten van het gebruik van een eigen auto wordt beëindigd met ingang van 26 maart 2006;

Bepaalt dat de gemeente 's-Hertogenbosch aan appellante het in hoger beroep betaalde griffierecht van € 105,- vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door R.M. van Male als voorzitter en J.N.A. Bootsma en F.A.M. Stroink als leden. De beslissing is, in tegenwoordigheid van S.R. Bagga als griffier, uitgesproken in het openbaar op 23 oktober 2007.

(get.) R.M. van Male.

(get.) S.R. Bagga.

11.3 **Bijlage 3 Annotatie CRvB 9 juli 2004, nr 03/885 AKW; JB2004/305**

Annotatie bij ECLI:NL:CRVB:2004:AQ1177

Uitspraak
03/885 AKW (rectificatie)

U I T S P R A A K

in het geding tussen:

de Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, appellant,

en

[gedaagde], wonende te [woonplaats], gedaagde.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Met ingang van 1 januari 2003 zijn de artikelen 3, 4 en 5 van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, voorzover het betreft de Sociale verzekeringsbank in werking getreden. Thans oefent de Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank de taken en bevoegdheden uit die tot genoemde datum werden uitgeoefend door de Sociale Verzekeringsbank. In deze uitspraak wordt onder appellant mede verstaan de Sociale Verzekeringsbank.

Appellant heeft op daartoe bij aanvullend beroepschrift aangevoerde gronden hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 7 januari 2003, nr. AWB 02/1004 AKW, waarnaar hierbij wordt verwezen.

Namens gedaagde heeft mr. A. Bozbey, advocaat te 's-Gravenhage, een verweerschrift ingediend.

Het geding is behandeld ter zitting van de Raad op 4 juni 2004, waar appellant is verschenen, bij mr. drs. M. van Everdingen, werkzaam bij de Sociale verzekeringsbank, en waar gedaagde in persoon is verschenen, bijgestaan door mr. Bozbey, voornoemd.

II. MOTIVERING

Gedaagde heeft tot en met het tweede kwartaal van 2001 kinderbijslag ontvangen voor zijn kinderen Salma (1986), Abdessamad (1988), Amina (1998) en Aicha (2001), die in Marokko verblijven bij zijn echtgenote [echtgenote]. Appellant is er daarbij van uitgegaan dat de kinderen behoorden tot het huishouden van gedaagde, zodat gedaagde ten aanzien van hen niet aan de zogenoemde onderhoudseis behoefde te voldoen.

Met ingang van 1 januari 2001 heeft appellant zijn beleid op het punt van het vormen van een huishouden met in het land van herkomst achtergebleven gezinsleden aangescherpt. Voorheen was er in de visie van appellant sprake van een huishouden als de betrokkene een voortdurende band met zijn gezin onderhield, blijkende uit regelmatige contacten en onderhoudsbijdragen. Met ingang van 1 januari 2001 gaat appellant ervan uit dat van een huishouden in het land van herkomst slechts sprake kan zijn als de betrokkene ook ingezetene is van het land van herkomst. Aan het voortbestaan van het huishouden met de achtergebleven gezinsleden komt in de visie van appellant een einde op het moment waarop de betrokkene als ingezetene van Nederland kan worden aangemerkt, tenzij (voor zover hier van belang) ondubbelzinnig vaststaat dat betrokkene mede woonplaats in het land van herkomst heeft. Van woonplaats in het land van herkomst is slechts sprake als de betrokkene nauwe juridische, economische en sociale banden met dit land onderhoudt en aan deze banden feitelijk vorm geeft door een verblijf van meer dan drie maanden per jaar aldaar (Beleidsregels SVB 2000, par. 1.3.5.1 en par. 2.2.6). Ten aanzien van kinderbijslaggerechtigden die op 1 oktober 1999 ingezetene van Nederland waren en over het vierde kwartaal van 1999 recht op kinderbijslag hadden omdat zij geacht werden een huishouden te vormen met hun gezin in het land van herkomst past appellant dit beleid toe met ingang van 1 juli 2001 (artikel 1, derde lid, van het Besluit Beleidsregels SVB 2000).

Onder toepassing van deze aangescherpte beleidsregels heeft appellant bij primair besluit van 23 oktober 2001 aan gedaagde kinderbijslag geweigerd over het derde kwartaal van 2001. Appellant heeft daartoe overwogen dat de kinderen niet tot het huishouden van gedaagde behoren omdat gedaagde niet ten minste drie maanden per jaar bij zijn vrouw en kinderen in Marokko verblijft, en dat gedaagde niet heeft aangetoond de kinderen over genoemd kwartaal in belangrijke mate te hebben onderhouden.

Bij het bestreden besluit van 4 februari 2002 heeft appellant het bezwaar tegen het primaire besluit ongegrond verklaard. Appellant heeft zijn standpunt gehandhaafd dat de kinderen van gedaagde over het derde kwartaal van 2001 niet tot het huishouden van gedaagde behoren. Gedaagde zou in december 2000 bij brief over de beleidswijziging zijn geïnformeerd.

In eerste aanleg heeft appellant erkend de brief van december 2000 abusievelijk niet aan gedaagde te hebben verzonden.

De rechtbank heeft het beroep gegrond verklaard, het bestreden besluit vernietigd en daarbij een griffierechtvergoeding en proceskostenveroordeling uitgesproken. De rechtbank heeft hiertoe overwogen dat appellant gedaagde niet ingaande het derde kwartaal van 2001 kon houden aan de aangescherpte voorwaarden voor het vormen van een dubbel huishouden, nu de omstandigheden aan de zijde van gedaagde gelijk waren gebleven zodat gedaagde ervan uit mocht gaan dat hij ook over het derde kwartaal van 2001 recht had op kinderbijslag, nu appellant aan gedaagde abusievelijk geen mailing heeft gezonden terwijl anderen in vergelijkbare omstandigheden wel een

dergelijke mailing hebben ontvangen en nu gedaagde pas na afloop van het derde kwartaal van 2001, toen hij niet meer aan de voorwaarden voor het recht op kinderbijslag kon voldoen, op de hoogte is geraakt van de nieuwe eisen.

In hoger beroep heeft appelland gesteld het gewijzigde beleid te hebben bekendgemaakt met inachtneming van de eisen van artikel 3:42 van de Awb, zodat appelland moet worden geacht tijdig op de hoogte te zijn gesteld van deze wijziging.

Het geschil concentreert zich op de vraag of het aangescherpte beleid inzake het vormen van één huishouden door een verzekerde met zijn gezinsleden in het land van herkomst aan gedaagde mag worden tegengeworpen. Daartoe is in de eerste plaats van belang of dit beleid in werking is getreden. Op grond van artikel 3:40 van de Awb treedt een besluit niet in werking voordat het is bekendgemaakt.

Artikel 3:42 van de Awb stelt regels inzake de bekendmaking van besluiten van algemene strekking. Dit artikel luidt:

1. De bekendmaking van besluiten die niet tot een of meer belanghebbenden zijn gericht, geschiedt door kennisgeving van het besluit of van de zakelijke inhoud ervan in een van overheidswege uitgegeven blad of een dag-, nieuws- of huis-aan-huisblad, dan wel op een andere geschikte wijze.

2 Indien alleen van de zakelijke inhoud wordt kennisgegeven, wordt het besluit tegelijkertijd ter inzage gelegd. In de kennisgeving wordt vermeld waar en wanneer het besluit ter inzage ligt.

Appelland heeft de onderhavige beleidswijziging bekendgemaakt door publicatie van het Besluit Beleidsregels SVB 2000 in Staatscourant 2000, nr. 91 van 11 mei 2000, in combinatie met terinzagelegging van de volledige Beleidsregels SVB 2000 op de kantoren van de Svb en het uitbrengen van een handelseditie van deze beleidsregels.

Artikel 1, derde lid, van het Besluit Beleidsregels SVB 2000 luidt: "In afwijking van het tweede lid blijft op personen die op 1 oktober 1999 in Nederland wonen en op die datum recht op kinderbijslag hebben omdat zij geacht worden een huishouden te vormen met hun in het buitenland verblijvende gezin, Deel II, paragraaf 1.3.5 van de Beleidsregels SVB 1999 van toepassing tot 1 juli 2001". In de eveneens in de Staatscourant gepubliceerde toelichting op dit besluit wordt vermeld dat de SVB belangrijke wijzigingen heeft aangebracht in de beleidsregels die gelden ten aanzien van het vormen van één huishouden door in Nederland verblijvende personen wier gezin in het buitenland verblijft, en dat daaraan gekoppeld een nadere invulling is gegeven aan het begrip dubbele woonplaats. In de toelichting is verder gesteld dat de beleidsregels zijn opgenomen in een bundel die ter inzage ligt bij de kantoren van de SVB en dat een handelseditie zal worden gepubliceerd die verkrijgbaar is bij de boekhandel.

De Raad is van oordeel dat belanghebbende kinderbijslaggerechtigden uit het in de Staatscourant gepubliceerde Besluit Beleidsregels SVB 2000 en de toelichting hierop konden begrijpen dat het beleid van appelland een voor hen relevante wijziging had ondergaan.

Nu voorts de precieze inhoud van die wijziging door middel van de terinzagelegging van de integrale Beleidsregels 2000 en de uitgave van een handeseditie toegankelijk was voldoet de publicatie aan de eisen van artikel 3:42, van de Awb. Derhalve is het nieuwe beleid ten aanzien van de in artikel 1, derde lid, van het Besluit Beleidsregels SVB 2000 bedoelde categorie van personen in werking getreden op 1 juli 2001.

Naast deze algemene bekendmaking heeft appellant in december 2000 een mailing met uitleg over de beleidswijziging gezonden aan kinderbijslaggerechtigden die vooraf aan de hand van in het geautomatiseerde systeem van appellant vastgelegde criteria konden worden geselecteerd als waarschijnlijk belanghebbenden bij deze beleidswijziging. Appellant heeft erkend dat gedaagde als waarschijnlijk belanghebbende is geselecteerd en dat voor hem een mailing is aangemaakt, welke echter abusievelijk niet is verzonden.

Nu appellant kennelijk op relatief eenvoudige wijze belanghebbende kinderbijslaggerechtigden individueel kon berichten over de op handen zijnde wijziging en over de wijze waarop zij door middel van het leveren van onderhoudsbijdragen alsnog hun aanspraak op kinderbijslag veilig zouden kunnen stellen, nu appellant ook daadwerkelijk, en naar het oordeel van de Raad op goede gronden, heeft gekozen voor een dergelijke individuele berichtgeving, en nu uitsluitend als gevolg van een onzorgvuldigheid in de postverzending door appellant individuele berichtgeving aan gedaagde niet heeft plaatsgevonden hoewel deze in zijn geval wel werd beoogd, moet het bestreden besluit, waarbij het aangescherpte beleid vanaf 1 juli 2001 onverkort aan gedaagde wordt tegengeworpen, in strijd worden geacht met het zorgvuldigheidsbeginsel.

De aangevallen uitspraak dient derhalve te worden bevestigd. Ten aanzien van het door appellant nieuw te nemen besluit op bezwaar merkt de Raad nog op dat appellant zijn nieuwe, door de Raad aanvaardbaar geachte beleid pas aan gedaagde mag tegenwerpen vanaf het kwartaal waarover gedaagde, uitgaande van een eerste individuele kennisgeving op 23 oktober 2001, zijn recht op kinderbijslag door middel van het verrichten van onderhoudsbijdragen heeft kunnen veilig stellen.

De Raad acht termen aanwezig om appellant met toepassing van artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht te veroordelen in de proceskosten van gedaagde. Deze worden begroot op € 644,= voor verleende rechtsbijstand in hoger beroep.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende:

Bevestigt de aangevallen uitspraak;

Veroordeelt appellant in de proceskosten van gedaagde tot een bedrag groot € 644,= te betalen door de Sociale verzekeringsbank aan de griffier van de Raad;

Bepaalt dat van appellant een recht van € 409,= wordt geheven.

Aldus gegeven door mr. M.M. van der Kade als voorzitter en mr. T.L. de Vries en mr. H.J. Simon als leden, in tegenwoordigheid van mr. M.F. van Moorst als griffier en uitgesproken in het openbaar op 9 juli 2004.

(get.) M.M. van der Kade.

(get.) M.F. van Moorst.

11.4 **Bijlage 4 offerte Scio-consult.**

Op al onze offertes en diensten zijn onze Algemene leveringsvoorwaarden van toepassing, zoals gedeponereerd bij de Kamer van Koophandel te Enschede onder dossiernummer 08110068. U kunt deze vinden op onze website. Ook zenden wij u op uw verzoek graag hiervan een exemplaar toe.

Orteliuslaan 879
3528 BE Utrecht
T 030 – 767 00 14
E info@scioconsult.nl
www.scioconsult.nl

OFFERTE

Hulp bij het huishouden herindicatie
Gemeente Koggenland
Offertenummer: 14226.40
Productgroep: Clientadvisering
Opdrachtgever: Gemeente Koggenland
Middenhof 2
1648 JG de Goorn
Contactperso(n)en(en):
Functie:
S. de Boer
Beleidsmedewerker
Opdrachtnemer: SCIO Consult
Contactpersoon:
Functie:
Stefan van den Oever
Partner
Offertedatum: 28 oktober 2014
Vervaldatum offerte: 28 november 2014
SCIO Consult, Offertenummer: 14226.40, 28 oktober 2014 Pagina 2 van 4

Aanleiding

De gemeente Koggenland bereidt zich voor op de taak die zij hebben met de invoering van de Wmo in 2015. Er moet een bezuinigingstaakstelling bereikt worden van 40% op het budget Hulp bij Huishouden.

De gemeente heeft de taak kwetsbare burgers zoveel mogelijk in eigen leefomgeving, te ondersteunen in zelfredzaamheid en participeren. Dit betreft ook het voeren van een gestructureerd huishouden wanneer de burger daarbij belemmeringen ervaart. Daarbij zijn eigen regie en regie over eigen leven kernbegrippen.

Offertevraag

De gemeente Koggenland heeft SCIO Consult gevraagd een offerte uit te brengen om de herindicaties HH uit te voeren. Het betreft ongeveer 450 cliënten die beschikken over een geldige HH1 of HH2 indicatie.

Het herindicatie-onderzoek betreft alleen Hulp bij het Huishouden. Het gesprek vindt plaats via de gekantelde methodiek, waarbij op basis van signalen de andere domeinen meegenomen wordt. Hierbij wordt de situatie van de klant in beeld gebracht met nadruk op eigen mogelijkheden en van zijn/haar sociale omgeving. De bevindingen worden vastgelegd in een gespreksverslag met een advies en indien gewenst een beschikking. Hierin worden de beperkingen vermeld die de cliënt ondervindt bij het voeren van een gestructureerd huishouden en de gekozen oplossing(en).

Het aanbod

SCIO Consult heeft de juiste kennis en ervaring in huis om het traject uit te voeren. We hebben veel kennis en ervaring met Wmo-clieënten waarmee 'keukentafelgesprekken' gevoerd worden om Wmo-voorzieningen te adviseren. In diverse gemeenten hebben wij herindicatie-trajecten uitgevoerd. Onlangs zijn we in de gemeente Hengelo begonnen met cliënten te bezoeken om een nieuwe beschikking af te geven in verband met de Wmo 2015.

Met de opdracht wordt voorzien in een herindicatietraject van ongeveer 680 cliënten, inclusief rapportage en beschikking.

Plan van aanpak

Onderstaand het voorstel van SCIO Consult om de herindicaties uit te voeren uitgewerkt in twee varianten. Het bedrag is inclusief projectleiderskosten. Het indicatieonderzoek vindt plaats middels huisbezoek, uitgaande van 450 cliënten.

Variant 1: U krijgt van ons een advies per cliënt. Wij zorgen voor de planning.

Dat houdt in: planning van de huisbezoeken, uitvoering van het keukentafelgesprek en indicatieonderzoek, aanleveren rapport; De kosten per onderzoek zijn: € 105,00. De totale kosten voor 450 indicatieonderzoeken zijn: € 47.250,00

Variant 2: U krijgt van ons een advies en beschikking per cliënt. Wij zorgen voor de planning en administratieve verwerking in gemeentelijk systeem.

Dat houdt in: planning van de huisbezoeken, uitvoering van het keukentafelgesprek en indicatieonderzoek, aanleveren rapport, opstellen beschikking en invoeren van alle relevante data in gemeentelijke administratie; De kosten per onderzoek zijn: € 125,00. De totale kosten voor 450 indicatieonderzoeken zijn: € 56.250,00

Planning

De gemeente wil dat de herbeoordelingen in de periode november t/m januari 2015 plaatsvinden. Om dit te realiseren stelt SCIO een projectleider en voldoende indicatieadviseurs en administratieve ondersteuning ter beschikking.

SCIO Consult, Offertenummer: 14226.40, 28 oktober 2014 Pagina 3 van 4

Uitgangspunten

Ten aanzien van de voorbereiding en uitvoering van dit project en bij het opstellen van deze offerte hebben we de volgende uitgangspunten gehanteerd:

De totale kosten hangen af van het aantal cliënten. De schatting is ongeveer 450 cliënten uit de gemeente bij wie een indicatieonderzoek plaatsvindt;

De kosten zijn exclusief medische consultatie. Indien nodig wordt dit per consult in rekening gebracht;

Als de herindicatie vervalt wordt het geldende proceduretarief in rekening gebracht;

Er wordt gewerkt met een door de gemeente aangeleverd en gezamenlijk vastgesteld cliëntenbestand waarbij er van uit gegaan wordt dat het een "schoon" bestand is. Dit basisbestand kan tijdens de uitvoering van het project niet eenzijdig gewijzigd worden;

Bij no-show brengt SCIO-Consult € 35,00 in rekening, vanwege voorbereidings- en reistijd;

Naar aanleiding van voorwaarden en eisen van de gemeente kan de offerte aangepast worden;

SCIO Consult is resultaatverantwoordelijk voor het project en stelt een projectleider aan die voor de gemeente zowel inhoudelijk als rand voorwaardelijk aanspreekpunt is;

Projectleider en opdrachtgever maken bij aanvang van het project een afsprakenkaart waarin inhoudelijk en rand voorwaardelijk werkafspraken voor het project helder en concreet worden vastgelegd.

Correspondentie naar cliënten en ketenpartners vindt in naam van de gemeente plaats;

SCIO Consult draagt zorg voor de inzet van gekwalificeerde medewerkers die ervaringen hebben in het voeren van brede gekantelde indicatiegesprekken. Dit zijn administratieve medewerkers, indicatieadviseurs en een projectleider.

Indicatieadviseurs worden voor aanvang van het project in een kick off bijeenkomst specifiek geïnstrueerd over de gemeentelijke situatie t.a.v. beleid en sociale (algemene en/of voorliggende) voorzieningen. We zullen hiervoor ook een actieve bijdrage van de gemeente vragen.

De manier van verslaglegging sluiten we aan bij de inrichting van het administratiesysteem van de gemeente;

Het projectteam werkt waar nodig op locatie van de opdrachtgever, maar beschikt over de mogelijkheden om te werken vanuit andere locaties. De administratieve krachten moeten binnen het gemeentehuis van de gemeente de beschikking hebben over werkplekken (bureau, telefoon, pc plus inlog).

De projectperiode start per november 2014 en is eind januari 2015 afgerond;

Onvoorziene omstandigheden (afzeggen afspraak, medische informatie opvragen, benodigde zorgvuldigheid en dergelijke) kunnen ertoe leiden dat we de overeengekomen doorlooptijd overschrijden. Dit zal altijd teruggekoppeld worden naar de gemeente;

De gemeente draagt zorg voor de communicatie naar klanten en stelt beleid op ten aanzien van de overgang van huidige naar de eventuele nieuwe indicatie (de 'overgangperiode').

Facilitatie en prioritering

De opdrachtgever realiseert zich dat een dergelijk traject impact heeft op haar normale processen. Zij faciliteert de projectorganisatie optimaal zodat vertraging vermeden wordt. Tevens draagt zij zorg voor het juist prioriteren van het project in de interne organisatie. Verder draagt zij zorg voor alle benodigde faciliteiten tijdens werkzaamheden op locatie van de opdrachtgever. Hierbij valt te denken aan werkplekken, inloggegevens voor de diverse systemen en eventueel voor een spreekkamer.

SCIO Consult, Offertenummer: 14226.40, 28 oktober 2014 Pagina 4 van 4

Facturatie en voorwaarden

Prijzen zijn exclusief BTW en inclusief reiskosten;

Facturering zal als volgt plaatsvinden:

- 50 % bij opdrachtverstrekking

- 50 % aan het einde van het project (inclusief correcties op basis van werkelijk gedane indicaties)

De factuur wordt per mail naar u verstuurd.

Evaluatie project

Voortgangsbesprekingen zullen volgens afspraak plaatsvinden door de projectleider van SCIO

Consult met de contactpersoon van de gemeente.

Aan het eind van het project zal er een eindevaluatie plaatsvinden door de projectleider van SCIO Consult en de contactpersoon van de gemeente.

Waarom SCIO Consult?

SCIO Consult heeft ervaring met diverse herindicatie- en onderzoekstrajecten. Trajecten die spannend zijn voor de opdrachtgever en voor klanten. SCIO Consult hanteert een werkwijze waarbij de communicatie naar de klant over de uitleg van de verandering in beleidsregels cruciaal is. Onze ervaring leert dat herindicatieprojecten een bijdrage kunnen leveren aan de verstandhouding tussen de klant en gemeente. Zorgvuldige communicatie is dan wel een vereiste. Weet de klant wat hij of zij kan verwachten, wordt het goed uitgelegd en zijn de consequenties helder. Het verleden leert dat het gezamenlijk maken van een communicatieplan en het doen van huisbezoeken i.p.v. telefonisch onderzoek hier positief aan bijdraagt.

11.5 Bijlage 5 offerte Trompetter & van Eeden

Offerte

Herindicatietraject

Hulp bij het Huishouden

Gemeente Koggenland

Versienummer: 1.0

Datum: 05-11-2014

Opdrachtgever: Opdrachtnemer:

Gemeente Koggenland Trompetter & Van Eeden

Mw. S. de Boer Dhr. H.M. van Hannen

Middenhof 2 Dolderseweg 2-M

1648 JG De Goorn 3712 BP HUIS TER HEIDE

2 van 4

Offerte Herindicatietraject Hulp bij het Huishouden

Gemeente Koggenland

Inleiding

De Gemeente Koggenland heeft ongeveer 440 cliënten die gebruik maken van een Wmo voorziening Hulp bij het huishouden. Om de hulp bij het huishouden meer toekomstbestendig en betaalbaar te houden wil de Gemeente Koggenland deze cliënten gaan herindiceren.

De herbeoordeling van de cliënten zal plaats vinden op basis van het nieuwe beleid dat vanaf 1 januari 2015 van kracht wordt. Hiermee wordt op basis van het nieuwe beleid een invulling gegeven aan de compensatieplicht en wordt op een aantal specifieke punten aanpassingen

en veranderingen doorgevoerd.

Het nieuwe beleid is er op gericht om te komen tot een resultaatgerichte financiering van de Hulp bij het Huishouden.

Uw vraag

Beschikt Trompetter & van Eeden (hierna: Treve) over voldoende capaciteit om deze opdracht voor de Gemeente Koggenland in de periode van 1 januari 2015 tot 1 april 2015 uit te voeren en wat zijn hiervoor de kosten?

Het resultaat van de opdracht is om te komen tot een resultaatgerichte financiering van de Hulp bij het huishouden. Hierbij geeft u aan dat het om 'maatwerk' gaat dat met de grootste zorgvuldigheid uitgevoerd dient te worden.

Waarom Treve

Treve is een adviesbureau met jarenlange ervaring op het gebied van de Wmo en levert ondersteuning aan gemeenten op zowel uitvoerend als beleidsmatig niveau. Treve heeft veel ervaring met de uitvoering van herindicatieprojecten (o.a. voor gemeente Medemblik, Hoorn, Hollands Kroon, Doetinchem, Montferland, Oude IJsselstreek) en al menig herindicatieproject succesvol afgerond. Recentelijk is Trompetter & Van Eeden gestart met een soortgelijk herindicatieproject voor gemeente De Bilt.

Plan van aanpak

Om het gewenste resultaat te behalen stellen we voor om het project in een drietal fasen onder te verdelen. Onderstaand treft u een omschrijving van de activiteiten behorend bij de betreffende fasen.

fase 1

In deze fase worden de betreffende cliënten geselecteerd en door de gemeente op de hoogte gesteld van het herindicatietraject. Wij raden de gemeente aan om een algemene mededeling te verzorgen via de bekende communicatiekanalen. Daarnaast wordt geadviseerd om de cliënten in een persoonlijke brief op de hoogte te stellen van het onderzoek. Treve kan ondersteuning bieden bij de opstelling van deze brief.

fase 2

Aan de hand van het adressenbestand van de gemeenten worden digitale dossiers aangelegd in ons cliëntvolgsysteem. Onze administratie selecteert dossiers op postcodegebied, zodat zo spoedig mogelijk met de inhoudelijke onderzoeken middels een huisbezoek kan worden gestart. Zodra het dossier is aangemaakt, wordt er per postcodegebied telefonisch een afspraak gemaakt met de cliënt.

Zij worden geïnformeerd over de herindicatie die zal plaatsvinden, krijgen een korte omschrijving van het huisbezoek en een datum en tijds aanduiding waarop een indicatieadviseur van Treve hen zal bezoeken.

3 van 4

Offerte Herindicatietraject Hulp bij het Huishouden
Gemeente Koggenland

Voor het ontwikkelen en meedenken inzake de uitvoering van het project willen we graag kosteloos meedenken. Onze ervaren projectleider, zal aan de hand van eerdere opgedane ervaringen in soortgelijke projecten, zeer zeker van toegevoegde waarde zijn.

fase 3

Hierin staat het onderzoek en rapportage centraal. Ons secretariaat zal de cliënten zoveel als mogelijk persoonlijk benaderen. Bij alle cliënten wordt door onze indicatieadviseur een huisbezoek afgelegd.

Tijdens dit huisbezoek staat het persoonlijk contact voorop en de cliënt centraal. Uit ervaring blijkt namelijk dat al snel de indruk ontstaat bij cliënten dat de gemeente alleen een dergelijke herindicatie laat uitvoeren om "hen iets af te nemen", dat er niet gekeken wordt naar de individuele situatie en dat een degelijk onderzoek achterwege blijft. Wij weten dit gevoel door onze persoonlijke aanpak voor een groot deel weg te nemen.

Na een toelichting te hebben gegeven aan de cliënt betreffende het herindicatieproject, wordt conform de "Kantelingsgedachte" tijdens het onderzoek uitvoerig ingegaan op de eigen kracht en verantwoordelijkheid van de cliënt. Gebruikelijke zorg, mantelzorg, hulp vanuit het sociale netwerk van de cliënt, voorliggende voorzieningen en overige mogelijke oplossingen zullen met de cliënt worden besproken. Mocht de indicatieadviseur constateren dat het nodig/verstandig is dat er een medisch advies wordt opgevraagd, dan gaat hij/zij hierover in overleg met de projectleider. De projectleider zal in overleg met de gemeente besluiten of er al dan niet een medisch advies opgevraagd dient te worden. Dit medisch advies kan uiteraard door de eigen van artsen van Treve worden verzorgd. Bij het verzoek om het medisch advies wordt duidelijk aangegeven wat de medische vraag is. Zodra het advies is ontvangen is, rondt de indicatieadviseur het onderzoek af.

Aan de hand van het onderzoek wordt een advies en een beschikking opgesteld en toegezonden aan de gemeente Koggenland. Uit het advies blijkt ook duidelijk wat iemand nog zelf kan. Mocht blijken dat er na het uitvoerige gesprek met de cliënt er een noodzaak is tot hulp bij het huishouden dan zal dit in het advies worden toegelicht en gemotiveerd.

Projectverantwoordelijkheid

Tijdens de uitvoering van het project speelt de speciaal aangestelde projectleider een centrale rol. De projectleider is tijdens het gehele project aanspreekpunt voor de gemeente. Hij/zij is betrokken geweest bij het opstellen van deze offerte, verantwoordelijk voor het inregelen van het project, inhoudelijk betrokken bij de uitvoering en verantwoordelijk voor de tussen en evalueatie. De projectleider is sparringpartner voor zowel de indicatieadviseurs van Treve als voor de gemeenten. Hij overlegt met de gemeente over bijzondere indicaties (deze worden uit het reguliere proces getild).

Planning

De startdatum en duur van het project zal in onderling overleg bepaald worden. Afronding van het traject binnen de gestelde termijn van 3 maanden is haalbaar.

4 van 4

Offerte Herindicatietraject Hulp bij het Huishouden
Gemeente Koggenland

w investering

Wij kunnen u het herindicatietraject aanbieden voor de prijs van **€ 125,00 per advies**. (O.b.v. 440 cliënten komt dit neer op € 55.000,-) Deze prijs is gebaseerd op de kosten voor de planning, het coördineren van het project, de uitvoering van de huisbezoeken, het opstellen van de adviezen n.a.v. de huisbezoeken en het opstellen van de beschikkingen. Het tarief is exclusief 21% BTW en inclusief reistijd en reiskosten.

Ondertekening

De offerte wordt in tweevoud aangeleverd en is geldig tot zes weken na dagtekening. Als u met deze offerte akkoord gaat, verzoek ik u één exemplaar voor akkoord aan Treve te

retourneren.

Bij vragen of opmerkingen kunt u contact opnemen met de heer Hugo van Hannen, telefoonnummer 06-4611 8650. U kunt ook een e-mailbericht sturen aan hugo.vanhannen@treve.nl.

Met vriendelijke groet,
Trompetter & Van Eeden
H.M. van Hannen
Voor akkoord:
d.d.: 05-11-2014 d.d.:
Dhr. H.M. van Hannen

Carla Swart

Trompetter & Van Eeden

Gemeente Koggenland